

1991 செப்டம்பர் 14]

இணைப்பு—3

[பக்கம் 122-ல் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

கூட்டுறவுத் துறையின் 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான கொள்கை விளக்கம்.

முன்னுரை :

தமிழ்நாடு இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு முன்னோடியாக விளங்கும் சிறப்பு பெற்றது. 1904-இல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவுச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம்) நிறைவேற்றப் பட்டவுடன் முதல் கிராமப்புற கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு சங்கம் செங்கல்பட்டு-எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டத்தில் உள்ள திருநில் முதன்முதல் அமைக்கப்பட்டது. 1909 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 10 ஆம் நாள், முதல் முறையாக கூட்டுறவாளர்கள் மாநாடு காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்றது. நம் நாட்டில் நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1904 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக திருவல்லிக்கேணி நகர்ப்புற கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. கூட்டுறவுப் பால்பண்ணையைப் பொறுத்த மட்டில், 1927 ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலுள்ள அயன்புரத்தில் ஒரு தொடக்கப் பால் கூட்டுறவுச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது.

2. 1955 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரது கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. 1956-57 ஆம் ஆண்டு முதல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சட்டத்தின்படி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரது அதிகாரங்கள், சிலவகைச் சங்கங்களுக்காகப் பிற துறைகளுக்கும் அல்லது சட்டபூர்வமான வாரியங்களுக்கும் அப் போதைக்கப்போது மாற்றப்பட்டன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரைத் தவிர இத்தகைய செயல்முறை பதிவாளர்கள் பதினைந்து பேர் உள்ளனர்.

பிற அலுவலர்களின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சங்கங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் கீழே
கொடுக்கப்பட்டுள்ளன : —

சங்கங்களின் வகைகள்.

கட்டுப்பாடுடைய அலுவலர்.

கட்டுப்பாட்டில்
வந்த நாள்.
(3)

(1)

(2)

1 நெசவாளர் கூட்டுறவு தவிர உள்ள தொழில் மற்றும் வணிகத் துறை தொழிலியல் கூட்டுறவுகள்.

தொழில் மற்றும் வணிகத் துறை இயக்குநர்.

1—2—1956

2 மீனளக் கூட்டுறவுகள்

மீன்துறை இயக்குநர்

12—5—1959

3 காதி கூட்டுறவுகள் உள்ளிட்ட கிராம தொழிலியல் கூட்டுறவுகள்.

தலைமை நிர்வாக அலுவலர், தமிழ்நாடு காதி மற்றும் கிராமத் தொழில் வாரியம்.

15—8—1960

4 கோழிப்பண்ணை கூட்டுறவுகள் மற்றும் ஆடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுகள்.

கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை இயக்குநர்.

10—3—1964

5 நெசவாளர் கூட்டுறவுகள் மற்றும் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.

கைத்தறி மற்றும் ஜவுளித்துறை இயக்குநர்

1—5—1965

6 பால்வழங்கு கூட்டுறவுகள்

பால் உற்பத்தி மற்றும் பால் பண்ணை அபிவிருத்தி ஆணையாளர்.

1—8—1965

7 வீட்டுவசதி கூட்டுறவுகள் மற்றும் வீட்டு அடமான கூட்டுறவுகள்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர் (வீட்டுவசதி).

1—7—1966

(வீட்டு வசதி
கூட்டுறவுகள்)

8—6—1972

(வீட்டு
அடமானக்
கூட்டுறவுகள்).

(1)	(2)	(3)
8 கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள்	சர்க்கரைத்துறை ஆணையாளர்	7—10—1969
9 வேளாண்மைப் பொறியியல் மற்றும் பணிக் கூட்டுறவுகள்.	வேளாண்மை பொறியியல் மற்றும் பணி இயக்குநர்.	16—7—1979
10 கிராமதான சர்வோதய மற்றும் பூமிதான சேவைச் சங்கங்கள்.	ஊரக வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர்	4—7—1986
11 எண்ணெய் வித்துக்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	வேளாண்மைத் துறை இயக்குநர்	1—12—1980
12 மகளிருக்கான தொழிலியல் கூட்டுறவுகள்.	சமூக நலத்துறை இயக்குநர்	10—5—1983
13 பால் கூட்டுறவுகள் நீங்கலாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தணிக்கை.	கூட்டுறவுத் தணிக்கை இயக்குநர்	17—6—1981
14 பால் கூட்டுறவுகளின் தணிக்கை	பால் கூட்டுறவுகளுக்கான தணிக்கை இயக்குநர்	1—10—1983
15 பட்டுச் கூட்டுறவுகள்	பட்டுத் தொழில்கள் இயக்குநர்	

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அரசு நிலையில் தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள பல்வேறு துறைகளில் பல்வேறு வகையான சங்கங்களின் பணிகள் கவனிக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு செயல்முறை பதிவாளர்களது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை விவரங்கள் கீழுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வரிசை எண் மற்றும் துறையின்/தலைவர் செயல்முறை பதிவாளர். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.

தலைமைச் மத்தியச் தொடக்கச் மொத்தம்.
சங்கம். சங்கம். சங்கம்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர்	6	90	11,286	11,382
2 கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர் (வீட்டு வசதி)	1	..	966	967
3 தொழில் மற்றும் வணிகத் துறை இயக்குநர்	7	46	337	390
4 சர்க்கரைத் துறை இயக்குநர்	1	16	..	17
5 கைத்தறித் துறை இயக்குநர்	1	25	1,483	1,509
6 தலைமை நிர்வாக இயக்குநர், காதி வாரியம்	2	6	1,505	1,513
7 பால் உற்பத்தி ஆணையாளர்	1	17	8,403	8,421
8 மீன் துறை இயக்குநர்	..	10	638	648
9 வேளாண்மைப் பொறியியல் மற்றும் பணி இயக்குநர்	1	12	176	189

10 வேளாண்மை இயக்குநர் (எண்ணெய் வித்துக்கள்)

1

336

337

11 கால்நடை பராமரிப்புத்துறை இயக்குநர்

1,664

1,664

12 ஊரக வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர் ..

45

45

13 பட்டுத் தொழில் இயக்குநர்

1

71

72

14 சமூக நலத்துறை இயக்குநர்

1

168

169

மொத்தம் ..

22

223

27,078

27,323

1991 செப்டம்பர் 14]

இணைப்புகள்

[1991 செப்டம்பர் 14]

3. கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகள், வேளாண்மை உற்பத்தி மேம்பாட்டுக் கடன், நகர்ப்புறக் கடன், வேளாண்மை பொருட்கள் விற்பனை மற்றும் பதனிடுதல், வேளாண்மை இடுபொருட்கள் விநியோகித்தல், தமிழ்நாடு முழுவதும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை நுகர்வோர் கூட்டுறவுகள் மூலமாகவும், பொது விநியோகத் திட்டம் மூலமாகவும் விநியோகித்தல் மற்றும் கூட்டுறவுக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி போன்ற முக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டு செயலாற்றுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகளின் வருட வியாபாரத் தொகை சுமார் ரூ. 5,000 கோடி என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றிய எண்ணிக்கை விவரங்களும், அச்சங்கங்களின் வருட விற்பனையளவு விவரங்களும் கீழுள்ள அட்டவணைகளில் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளன.

(அ) தலைமைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

	எண்	எண்
	ணிக்கை.	ணிக்கை.
1. தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி	1	
2. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி	1	
3. தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையம்	1	
4. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம்	1	
5. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம்	1	
6. தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு நகர்புற வங்கிகளின் இணையம்	1	26

(ஆ) மத்தியக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

1. மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள்		18
2. மொத்த விற்பனைப் பண்டகச்சாலைகள்		28
3. கூட்டுறவு அச்சகங்கள்		18
4. பயிற்சி நிறுவனங்கள்		9
5. மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள்	..	16
6. தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம்		1 90

1991 செப்டம்பர் 14]

(இ) தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

எண்ணிக்கை

1. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள்	4,655
2. தொடக்க நிலவள வங்கிகள்	181
3. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள்	112
4. கூட்டுறவு நகர வங்கிகள்	131
5. நகர்புற கடன் சங்கங்கள்	52
6. பணியாளர் சங்கங்கள்	1,286
7. தொடக்கக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை	822
8. மாணவர்கள் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை	3,086
9. கூட்டுறவு சிற்றுண்டிச் சாலைகள்	75
10. பண்ணைச் சங்கங்கள் (நிலக்குடியேற்ற சங்கங்கள் உட்பட)	81
11. காய்கறி உற்பத்தியாளர்களின் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள்	447
12. தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	202
13. நீரேற்றுப் பாசனக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	39
14. பதனீடுதல்	1
15. உப்புச் சங்கங்கள்	15
16. ஊரக மின்சாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	3
17. இதர பல்வகை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	98

11,286

மொத்தம்

11,382

வரிசை
எண்.

சங்கங்களின் வகைகள்.

சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

வருட
விற்பனை
அளவு.
(ரூபாய்.)

566

இணைப்புகள்

[1991 செப்டம்பர் 14]

(1)	(2)	(3)	(4)
1.	தலைமைக் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் ..	6	63,356.28
2.	மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் ..	18	2,24,712.28
3.	கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகள் ..	28	53,693.43
4.	மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் ..	16	29.62
5.	கூட்டுறவு அச்சகங்கள் ..	18	529.54
6.	கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிறுவனங்கள் ..	9	24.49
7.	தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் ..	1	145.07
8.	தொடக்கக் கூட்டுறவு வேளாண்மை வங்கிகள் ..	4,655	48,474.56
9.	தொடக்கக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ..	112	1,117.81
10.	கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் ..	131	3,080.75
11.	தொடக்க நிலவள வங்கிகள் ..	181	2,749.98
12.	பணியாளர் கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் ..	1,286	38,557.12

13.	நகர்ப்புற கடன் சங்கங்கள்	—	52	374.14
14.	தொடக்கக் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகள்	—	822	18,354.43
15.	மாணவர்கள் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள்	—	3,086	689.33
16.	கூட்டுறவுச் சிற்றுண்டிச்சாலைகள்	—	75	318.07
17.	பதனிடும் சங்கம்	—	1	..
18.	நீரேற்றுப் பாசனக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	39	0.73
19.	நிலக் குடியேற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	81	71.47
20.	காய்கறி உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	447	..
21.	உப்பு உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	15	30.99
22.	தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	202	367.46
23.	ஊரக மின்சாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	3	824.40
24.	இதர பல்வகை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	—	98	4.04
மொத்தம்		—	11,382	4,57,505.99

2. பொது முன்னேற்றம் :

கூட்டுறவுத் துறையின் பெரும் பணிகளான விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன்களை வழங்குதல், வேளாண் இடுபொருட்கள் விநியோகித்தல், வேளாண் விளைபொருட்கள் விற்பனை செய்தல், நுகர் பொருட்கள் விநியோகித்தல் போன்ற இனங்களில், 1990-91 ஆம் ஆண்டில் அடைந்த முன்னேற்றம், 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான திட்டம், மற்றும் 30-6-1991 வரை (1-4-1991 முதல் 30-6-1991 வரை) அடைந்த முன்னேற்றம் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன:—

வரிசை எண்.	விவரம்.	அலகு.	1990-91-ம் ஆண்டில் அடைந்த முன்னேற்றம்.	1991-92-ம் ஆண்டுக்கான திட்டம்.	1991-92-ம் ஆண்டில் 30-6-91 வரை அடைந்த முன்னேற்றம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1.	குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	243.98	27,500	54.54
2.	மத்தியக் கால வேளாண்மைக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	40.02	50.00	9.11
	குறுகிய காலம் மற்றும் சதவீதம் மத்தியக் கால வேளாண்மைக் கடன்களை வழங்கியதில் மொத்தத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு வழங்கப்பட்டவை.		67.8	70.00	67.9

4.	நீண்ட கால வேளாண்மை கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	31.31	32.00	2.19
5.	நகையீட்டுக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	773.89	640.00	199.15
6.	சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் போன்ற பண்ணைச் சார்பு பிரிவுக் கடன்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	23.57	17.00	6.30
7.	இராசயன உரங்கள் வழங்குதல்.	ரூபாய் கோடியில்.	96.20	100.00	16.02
8.	வேளாண் விளை பொருட் கள் விற்பனை செய்தல்.	ரூபாய் கோடியில்.	267.87	300.00	52.74
9.	கிடங்கு வசதியின் திரண்ட கொள் திறன்.	ஆயிரம் டன்களில்.	687	702	688
10.	நுகர் பொருட்கள் சில்லறை விற்பனை செய்தல்.	ரூபாய் கோடியில்.	1,516.80	1,110.00	301.80

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

5. வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான செலவு :

கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு, 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (முதன்மை) ஆகிய விவரங்கள் கீழே குறிக்கப் பட்டுள்ளன :—

வரிசை எண்.	திட்டங்களின் விவரம்.	1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு.	1991-92 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவு (முதன்மை) திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் கோடியில்.)	

அ. மாநில திட்டப் பணிகள் :

1.	நெறிப்படுத்துதலும் நிருவாகமும்	0.02	0.01
2.	கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	5.75	2.82
3.	நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	0.04	0.10
4.	ஏனைய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	0.02	0.03
5.	கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி	0.03	0.02
6.	பழங்குடியினர் பகுதிகள் துணைத் திட்டம்	0.03	1.05
	மாநிலத் திட்டப் பணிகளின் மொத்தம்	6.72	4.03

ஆ. மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களும், தன்னாட்சி நிறுவனங்கள் நிதி உதவி பெறும் திட்டங்களும் (தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம், கிராமிய மின் வசதிக் கழகம்)

	திட்டப் பணிகள் மொத்தம்	11.99	5.36
இ. திட்டத்தில் சேராத பணிகள்		38.26	36.83
	பெரு மொத்தம்	50.25	42.19

1991 செப்டம்பர் 14]

6. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

குறுகிய மற்றும் நடுத்தரக் காலக் கடன் அமைப்பின் அடிப்படையாகத் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் அமைந்துள்ளன. அவ்வாறான 4,655 வங்கிகள் வேளாண்மைப் பணிகளுக்கான குறுகிய காலக் கடனையும் வேளாண்மைச் சார்ந்த துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள நடுத்தரக் காலக் கடனையும் வழங்கி வருகின்றன. தொடக்க, வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் தன்னிறைவு பெறவும் புது வலுவூட்டவும் மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து தொடக் வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளையும் வளர்ச்சி பெறும் வகையில் ஒரு செயல் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு செயல்பாடில் உள்ளது. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் வைப்புகள் திரட்டலில் பெருமளவு தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளதுடன், உயர் நிதி நிறுவனத்திடம் நிதி பெறுவதை குறைத்துக்கொண்டு, கடன் வழங்குதலையும் பன்முகப் படுத்திவருகின்றன. கிராம மக்களிடமிருந்து வைப்பு நிதிகளைக் கவரும் வகையில், வணிக வங்கிகள் வைப்புகளுக்கு அளிக்கும் வட்டி வீதத்தை விட அவ்வகை வைப்புகளுக்கு 1.5 விழுக்காடு அதிக வட்டி அளிக்க அவை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை அபிவிருத்திக்கும் பிற பன்முகப்படுத்தப்பட்ட காரியங்களுக்கும் நீண்ட காலக் கடன் வழங்க 181 பிரதம நிலவள வங்கிகள் உள்ளன.

7. விவசாயக் குடும்பங்களைக் கூட்டுறவில் சேர்த்தல் :

1985-86 ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மைக் கணக்கெடுப்பின் படி, மாநிலத்தில் உள்ள மொத்த விவசாயக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 77,06 இலட்சம் ஆகும். சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாயக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 67.58 இலட்சம் ஆகும். 1991-92 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் மொத்த விவசாயக் குடும்பங்களில் 77 சதவீதத்தினரையும் சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாயக் குடும்பங்களில் 74 சதவீதத்தினரையும் கூட்டுறவுகளில் சேர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் வரை, மொத்த விவசாயக் குடும்பங்களில் 76.7 சதவீதத்தினரும் சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாயக் குடும்பங்களில் 72.9 சதவீதத்தினரும் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

8 ஆதி திராவிடர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்தல் :

ஆதி திராவிட வகுப்பைச் சார்ந்த விவசாயிகளை அதிக அளவில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரும் நோக்கத்துடன், அவ்வகை குடும்பம் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒவ்வொருவரை தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உறுப்பினராகச் சேர்ப்பதற்கான திட்டத்தை அரசு

[1991 செப்டம்பர் 14]

1981-82 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தி வருகிறது. இதன் மூலம் அவர்கள் வேளாண்மைச் சாகுபடிக்காகக் குறுகிய காலக் கடன்களையும் வேளாண்மைச் சார்ந்த துணைத் தொழில்களுக்கான நடுத்தரக் காலக் கடன்களையும் பெற்று அவர்களது பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்ள இயலுகிறது. சங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய பங்கு மூலதனத்திற்காக அரசு அத்தகைய ஒவ்வொருவருக்கும் 100 ரூபாய் மானியமாக வழங்கி வருகிறது. இதுவரை ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சார்ந்த 1,10,000 நபர்கள் 110 இலட்ச ரூபாய் மாநிலத் திட்டத்தின் கீழ் அரசு மானிய உதவியுடன் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இத்திட்டம் தற்போது மத்திய அரசால் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு 1988-89 முதல் 1990-91 வரைக்கான காலத்தில் ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சார்ந்த 45,092 நபர்களை கூட்டுறவுகளில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்க 45.092 இலட்ச ரூபாய் மானியமாக ஒப்பளித்துள்ளது. இவ்வாறு 1990-91 ஆண்டிலுதி வரை மொத்தமாக 1.55 இலட்சம் ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் மாநில-மத்திய அரசு திட்டங்களின் கீழ் உதவி பெற்றுள்ளனர்.

9. கடன் வழங்குதல்—

கடன் கூட்டுறவுகளின் தலையாய பணி அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்குத் தேவையான வேளாண்மைக் கடன் வழங்குதல் ஆகும். ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் மற்றும் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் குறுகிய கால, நடுத்தரக்கால மற்றும் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதில் எய்திய முன்னேற்றம் பின்வருமாறு :—

(ரூபாய் கோடியில்.)

ஆண்டு.	குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.
	கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	சார்ந்த துணைத் தொழில் சளுக்கான நடுத்தரக்கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	சார்ந்த துணைத் தொழில் சளுக்கான நடுத்தரக்கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.	சார்ந்த துணைத் தொழில் சளுக்கான நடுத்தரக்கால வேளாண்மைக் கடன்கள்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1985-86	130.88	20.14	24.19	175.21
1986-87	62.45	25.32	20.52	208.29
1987-88	186.82	34.03	30.60	251.45

1991 செப்டம்பர் 14]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1988-89	205.04	40.14	28.94	274.11
1989-90	233.84	41.11	25.97	300.9
1990-91	243.98	40.02	31.31	315.3

மேலே குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளில் வேளாண்மைக் கடன் வழங்கல் சீராக அதிகரித்து வருவதும், இதுவரை வழங்கப் பட்டதில் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட வேளாண்மைக் கடன்கள் மிகவும் அதிகமென்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

1991-92 ஆம் ஆண்டில் குறுகிய, நடுத்தர மற்றும் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் மற்றும் 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் 30 ஆம் நாள் வரை எய்தப்பட்ட முன்னேற்றம் பின்வருமாறு :—

(ரூபாய் கோடியில்.)

1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான விவரங்கள்.	30-6-1991 ஆம் நாள் வரை எய்தப்பட்ட முன்னேற்றம்.
-----------------------------------	--

(1)	(2)	(3)
குறுகிய காலக் கடன்கள்	275.00	54.54
நடுத்தரக் காலக் கடன்கள்	50.00	9.11
நீண்ட காலக் கடன்கள்	32.00	2.19

10. உடனடி கடன் வழங்கும் திட்டம் :

கடன் வழங்கல் நடைமுறையை எளிதாக்கவும் கடன் தவணை தவறாத உறுப்பினர்களுக்கு பயிர் கடன்களை துரிதமாக வழங்குவதை உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளவும், நடப்பு ஆண்டில் தெரிவு செய்யப்பட்ட தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உடனடி கடன் வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

11. சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு கடன் வழங்குதல் :

வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியின் (நாபார்டு) வழிமுறைகளின்படி வழங்கப்படும் மொத்தக் குறுகிய காலக் கடன்களில் 20 விழுக்காடு நலிந்த பிரிவினரான சிறு விவசாயிகளுக்கு அதாவது ஐந்து ஏக்கர் அல்லது அதற்கு குறைந்த நன்செய் அல்லது புன்செய் நிலத்தைச்

[1991 செப்டம்பர்-14]

சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்கள் அல்லது குத்தகைக்குப் பயிரிடுபவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மாநிலத்திலுள்ள நலிந்த பிரிவினரின் கடன் தேவைகள் குறித்து உரிய கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் நலிந்த பிரிவினர்க்கு வழங்கப்பட்ட குறுகிய நடுத்தர மற்றும் நீண்ட காலக் கடனின் அளவும், 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டமும் அதில் 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரை எய்திய முன்னேற்றமும் பின்வருமாறு :—

1990-91—

வரிசை எண்ணும் விவரங்களும்.	நலிந்த பிரிவினர்க்கு வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை.	வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன்களில் இதன் சதவீதம்.
-------------------------------	--	--

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் கோடியில்.)

1. குறுகிய காலக் கடன்கள்	155.10	63.6
2. நடுத்தரக் காலக் கடன்கள்	37.41	93.5
3. நீண்ட காலக் கடன்கள்	9.77	31.2

1991-92

வரிசை எண்ணும் விவரங்களும்.	இலக்கு (சதவீதம்)	எய்திய முன்னேற்றம் 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை நலிந்த பிரிவினர்க்கு வழங்கிய கடன் தொகை.	வழங்கப் பட்ட மொத்தக் கடன் களில் இதன் சதவீதம்.
-------------------------------	---------------------	---	---

(1)

(2)

(3)

(4)

(ரூபாய்
கோடியில்.)

1. குறுகிய காலக் கடன்கள்	66	34.65	63.5
2. நடுத்தரக் காலக் கடன்கள்	95	8.58	94.3
3. நீண்ட காலக் கடன்கள்	48	1.25	57.1

1991 செப்டம்பர் '14]

12. ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடி உறுப்பினர்களுக்குக் கடன் வழங்குதல் :

கடன் கூட்டுறவுகள் பொதுவாக அனைத்து நலிந்த பிரிவினரின் கடன் தேவைகளை நிறைவு செய்து வருகையில், ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு ஆண்டு மொத்தக் கடன் வழங்கும் திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டினை ஒதுக்குவதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில், குறுகிய காலக் கடன்களில் 9.6 சதவீதமும், நடுத்தரக் காலக் கடன்களில் 24 சதவீதமும், நீண்ட காலக் கடன்களில் 4.1 சதவீதமும் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் குறுகிய காலக் கடன்களில் 12 சதவீதமும், நடுத்தரக் காலக் கடன்களில் 22 சதவீதமும், நீண்டகாலக் கடன்களில் 6 சதவீதமும் அளிக்கத் திட்டமிட்டதில், 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரை எய்திய முன்னேற்றம் முறையே 7.5 சதவீதமும், 21.1 சதவீதமும், 5.9 சதவீதமும் ஆகும்.

13. தவணை தவறிய கடன்கள் :

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் தொடக்க நிலவள வங்கிகள் அளவில் தவணை தவறியக் கடன்கள் குறித்த விவரங்கள் பின் வருமாறு :

தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு வங்கிகள்.

நாள்.	(ரூபாய் கோடியில்.)		நிலுவை கேட்பில்	நிலுவையின் சதவீதம்.
	கேட்டி.	வசூல்.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1989 சூன் 30-ல்.	626.98	399.48	227.50	36.3
1990-சூன் 30-ல்.	715.91	317.57	398.34	55.6
1991-சூன் 30-ல்	918.01	526.74	391.27	42.

(தோராயமானது)

பிரதம நிலவள வங்கிகள் :

நாள்.	(ரூபாய் கோடியில்.)		நிலுவை கேட்பில்	நிலுவையின் சதவீதம்.
	கேட்டி.	வசூல்.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1989 சூன் 30-ல்	82.13	17.79	64.34	78.3
1990 சூன் 30-ல்.	99.39	11.78	87.61	88.1
1991 சூன் 30-ல்.	119.04	54.01	65.03	54.6

(தோராயமானது)

[1991 செப்டம்பர் 14]

மாநிலத்திலுள்ள எல்லா மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகளும் வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியால் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு கடன் வசூலின் முன்னேற்றத்தை எய்தி வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியிடமிருந்து 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான கடன் வசதி பெற்றுள்ளன. மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் 30-6-1990-ம் நாளன்று கடன் வசூலில் குறித்த நிலையை நிறைவு செய்து, 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கு வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியிடமிருந்து கடனளவுகள் ஒப்பளிப்பைப் பெறத் தகுதி பெற்றன. வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியும் எல்லா வங்கிகளுக்கும் கடனளவுகளை ஒப்பளித்தது. பிரதம நிலவள வங்கிகள் வரையறையற்ற கடன் வழங்கும் தகுதியை எய்த கடன் வசூல் பணியில் முன்னேற்றம் காண்பது இன்றியமையாததாகும். பிரதம நிலவள வங்கிகளில் அணுகுமுறை மூலமே தவணை தவறியக் கடன் நிலுவை நிலையை குறைக்க தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

14. உள்நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குதல் :

வேளாண்மைக் கடன்களை வழங்குவதற்கானத் திட்டம் அதிகரித்து வருவதற்கேற்பத் தேவையான அளவிற்கு கடன்களை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பாகக் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவற்றின் உள் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதில் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் காட்டி வருகின்றன. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள், மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் தமிழ்நாடு மாநிலத் தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றின் மொத்த பங்கு மூலதனம் (அரசு பங்கு முதலிடு நீங்கலாக).

1990 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளன்றிருந்த 137.62 கோடி ரூபாயிலிருந்து 1991 ஆம் ஆண்டு அதே கால கட்டத்தில் 156.53 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. 1990 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளன்றிருந்த 1,519.09 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான வைப்புகள் 1991 ஆம் ஆண்டு அதே காலக் கட்டத்தில் 1,680.48 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திரண்டுள்ளது.

15. பங்கு மூலதனத்திற்கு அரசு உதவி :

கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போதுமான கடன் பெறும் திறனைப் பெறுவதற்காக, அரசு வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கியின் தேசிய கிராமக் கடன் (நீண்ட காலக் கடன் திட்டம்) நிதியிலிருந்து கடன் வசதி பெற்றுக் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்கிறது. 1990 மார்ச்சு 31-ல் நிலவள வங்கிகள் மற்றும் கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் உள்ளிட்ட கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அரசின் பங்கு மூலதன முதலீட்டின் 100.37 கோடி ரூபாயாகும்.

1991 செப்டம்பர் 14]

16. நகைக் கடன்கள் :

கடன் நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதால், நிறுவன அமைப்பில்லாத தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் கிடைப்பது அரிதாகிய நிலையில், கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நகையீட்டின் பேரில் மாநிலம் முழுவதும் கடன் வழங்கி, கடன் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை ஆற்றி வருகின்றன. தற்போது 3,969 கூட்டுறவு அமைப்புகள் நகையீட்டுக் கடன் வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளன. 1990-91 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 3,838 கூட்டுறவு அமைப்புகள் மட்டுமே இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தன. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் கூட்டுறவுகளால் 681.50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வழங்கப்பட்ட நகையீட்டுக் கடன்களை 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 19.84 இலட்சம் நபர்களுக்கு 773.89 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். நடப்பு ஆண்டில் அதாவது 1991-92-ல் இக்கடன்கள் 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரை 199.15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. மாநிலம் முழுவதும் அநேகமாக ஊரகப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள கூட்டுறவு அமைப்புகள் நகையீட்டுக் கடன்கள் வழங்கி வருவதன் மூலம் சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவினர்களின் அவசர நிதி தேவைகளைப் பயன் விளையத்தக்க வகையில் நிறைவு செய்து வருகின்றன. இவ்வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சமுதாயத்தின் பின் தங்கிய பிரிவினர்கள், குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள வேளாண்மைச் சமுதாயத்தின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றன. இவ்வாறாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் எய்தியுள்ள முன்னேற்றம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சவரன் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் கடனின் உச்ச அளவு 1,900 ரூபாயாகும்.

இச்செயலில் ஈடுபடும் கூட்டுறவுகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு இரும்புப் பெட்டகம் வாங்க கடனாக தலா 20,000 ரூபாய் மாநில அரசு நிதி உதவி அளித்து வருகிறது.

17. நிலவள வங்கிகள் கடன்கள் வழங்குவதற்கான புதிய வகைகள் :

பால் பண்ணை, ஆடு வளர்ப்பு, கோழிப் பண்ணை போன்ற பலதரப்பட்ட காரியங்களுக்காகவும், நாபார்டு உதவியுடன் செயல்படுத்தப்பட்ட சிறப்புத் திட்டங்களுக்காகவும் மட்டுமே இதுவரை நிலவள வங்கிகள் கடன்களை வழங்கி வந்தன. ஆயினும், இதர நிதி நிறுவனங்கள் நிதி வசதி அளிப்பதால் மாறுதலான நிலைமையை கருத்தில் கொண்டு சீழ்க்கண்ட பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகக் கடன்கள் வழங்க நிலவள வங்கிகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

[1991 செப்டம்பர் 14]

(i) பண்ணை சாராப் பிரிவுகட்கு கடன் வழங்குதல் :

நாபார்டினால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள மறுநிதி உதவித் திட்டத்தின்படி ஊரக கலைத் தொழிலாளி, சிறு கைத் தொழிலாளி மற்றும் சிறிய அளவிலான வாணிபம் செய்பவர்களுக்கு 1990-91 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிதி உதவி செய்யும் பணியை நிலவள வங்கிகள் முதன் முறையாக மேற்கொண்டுள்ளன. இவ்வகை நிதியுதவி, இலாபகரமான வேலை வாய்ப்பு மூலம் கிராம மக்களின் வருமானத்தை கணிசமான அளவிற்கு அதிகரித்து பயன் அடையச் செய்வதுடன் நிலவள வங்கிகளின் கடன் லேவா தேவியையும் விரிவடையச் செய்ய உதவுகிறது. நாபார்டின் கடன் வழங்கு தகுதி நெறிமுறைகளைக் கடைபிடிக்காது, நிலவள வங்கிகள் இத்திட்டத்திற்கு கடன் வழங்கலாம் என்பது சிறப்பு அம்சமாகும். மேலும், நாபார்டு இத்திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்க 100 சதவிகித மறுநிதி உதவி அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தில் ஒரு தனி நபருக்கு உச்ச பட்சமாக 50,000 ரூபாய் வரை கடன் வழங்கலாம் என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 2.00 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்க வேண்டும் என்ற குறியீட்டிற்கெதிராக நிலவள வங்கிகள் 1.92 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்கியுள்ளன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் இவ்வகை கடன்களின் கீழ் 3.00 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்க குறியீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதின் அடிப்படையில் ஜூன் 1991 வரை 0.20 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிலவள வங்கிகள் கடன் வழங்கியுள்ளன.

(ii) கிராம வீடுகட்டும் திட்டத்தின்கீழ் கடன் வழங்குதல் :

1989-90 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவு கூட்டத் தொடரில் பாராளுமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தேசிய கொள்கைக்கு ஏற்ப, தேசிய வீட்டு வசதி வங்கியின் மறுநிதி உதவியுடன் கிராமப் புறங்களில் வீடுகள் கட்டும் காரியங்களுக்கு கடன்கள் வழங்க தமிழ்நாட்டில் உள்ள நிலவள வங்கிகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகை கடன்களுக்கு 20,000 ரூபாய் வரை கடன் வழங்க முதலில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இவ்வகைக் கடன் இனங்களில் தேசிய வீட்டுவசதி வங்கியினால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளபடி, அதிகப்படியாக 1.00 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய வீட்டுவசதி வங்கியினால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள வசூல் நிபந்தனைகளின் காரணமாக பிரதம நிலவள வங்கிகள் உடனடியாக இவ்வகைக் கடன்கள் வழங்குவதை தொடங்க இயலவில்லை. இவ்வகை நெறி முறைகளின்படி, முந்தைய ஆண்டில் 65 சதவிகிதத்திற்கு குறையாமல் கடன் தவணைத் தொகைகளை வசூல் செய்த நிலவள வங்கிகளும், கடைசியாக முடிவுற்ற கூட்டுறவு ஆண்டின் இறுதியில்

1991 செப்டம்பர் 14]

நிலுவையில் இருந்த தவணை கடந்த இனங்கள் அனைத்திலும் தொகைகளை வசூலிக்க சட்டபூர்வ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ள நிலவள வங்கிகள் மட்டும் இவ்வகை கடன்களை வழங்க தகுதி பெற்றவையாகும்.

18. நிலவள வங்கி :

நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான நிதியினை, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி சாதாரண மற்றும் சிறப்பு கடனீட்டுப் பத்திரங்கள் வெளியிடுவதன் மூலமாக திரட்டுகிறது. சாதாரண கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் இந்திய ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், பார்த் ஸ்டேட் வங்கி, வணிக வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநில தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் இதர மாநில நிலவள வங்கிகள் முதலீடு செய்கின்றன. சிறப்பு கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் நூபார்டு மாநில மற்றும் மத்திய அரசுகள் முதலீடு செய்கின்றன. 31-3-1991 அன்று சாதாரண மற்றும் சிறப்பு கடனீட்டுப் பத்திரங்களில் முறையே 50.76 கோடி ரூபாயும், 106.95 கோடி ரூபாயும் நிலுவையாக உள்ளன.

19. தமிழ்நாடு வேளாண் மற்றும் ஊரகக் கடன் நிவாரணத் திட்டம், 1990 :

பொதுத் துறை வங்கிகள் மற்றும் மண்டல் ஊரக வங்கிகளுக்குப் பொருந்தும் வகையில் மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட கடன் நிவாரணத் திட்டத்தையொட்டி, ஜூன் 1990-ல் தமிழக அரசு மேற்படி வேளாண் மற்றும் ஊரகக் கடன் நிவாரணத் திட்டத்தினை தமிழகத்திலுள்ள கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் செயற்படுத்த உத்தரவிட்டுள்ளது. மேற்படி திட்டத்தின் கீழ், தனி விவசாயியோ, நெசவாளரோ, கைவினைஞரோ அல்லது நிலமற்ற பயிரிடுவோரோ ஒரு வங்கியிலோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வங்கிகளிலோ வேளாண்மை அல்லது கைவினைத் தொழிலுக்காக கடன் பெற்று கடன்தாரர்கள் இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நாளான 2-10-1989 ஆம் தேதியன்று உள்ள அனைத்து தகுதிவாய்ந்த கடன்கள் குறித்து நிவாரணம் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் ஆவார்கள். இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு கடன்தாரரும் பொதுத்துறை வங்கிகள் மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகளில் பெற்ற கடனுக்காக அவரது பெயரில் நினைவாயாக உள்ள தவணை கடந்த கடன்களுக்காக 10,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டாமல் நிவாரணம் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவார்கள்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் 10.89 இலட்சம் நபர்கட்கு 289.43 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மொத்த நிவாரணத் தொகையில்

[1991 செப்டம்பர் 14]

நாபார்டு நிறுவனம் 218.294 கோடி ரூபாய் மட்டுமே வழங்கியுள்ளது. இந்நிறுவனத்திடமிருந்து இன்னமும் 71.186 கோடி ரூபாய் பெறப்பட வேண்டியுள்ளது.

மொத்த நிவாரணத் தொகையான 289.43 கோடி ரூபாயில், 50 சதவீத நிவாரணத் தொகையான 144.715 கோடி ரூபாய் மாநில அரசால் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

20. பொய்த்த கிணறுகள் நிதியிலிருந்து உதவி :

கூட்டுறவு பிரதம நிலவள வங்கிகளில் கடன் பெற்று, வெட்டப்படும் கிணறுகளில் தண்ணீர்நிறி பொய்த்துப் போனால், அப்படி பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகட்கு உதவுவதற்காக 'பொய்த்த கிணறுகள் நிதி' ஒன்றை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி நிர்வகித்து வருகிறது. திறந்த வெளிக் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகள், குழாய்க் கிணறுகள் மற்றும் ஆழ் குழாய் கிணறுகளின் நீர்சரப்பு அளவு மற்றும் பயிரிடும் நிலத்தின் தன்மை ஆகியவை பற்றிய நெறிமுறைகளை அனுசரித்து பொய்த்த கிணறுகள் நிதி விதிகளை அரசு தளர்த்தியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், சிறு விவசாயிகட்கு மற்றும் பெரிய விவசாயிகட்கு முறையே 90 சதவிகிதமும், 75 சதவிகிதமும் அசல் மற்றும் வட்டி பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும், மலைவாழ் சிறு விவசாயிகட்கு அவர்களின் சொந்த உழைப்பாக அளித்த பங்கு நீங்கலாக, முழுத் தொகையும் மான்யமாக அளிக்கப்படுகிறது. 31-3-1991 வரை 3,187 பொய்த்த கிணறுகட்கு 218.99 இலட்சம் ரூபாய் மான்யம் வழங்கப்பட்டது.

எல்லா மாநிலங்கட்கும், பொதுவான பொய்த்த கிணறுகள் இழப்பீட்டு திட்டம் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் கடன்கள் பெற்று, பொய்த்த கிணறுகட்கு மான்யம் அளிப்பதில், பொதுவான முறை பின்பற்றும் நோக்கத்துடனும், எல்லா மாநிலங்களும் கடைப்பிடிப்பதற்கான பொய்த்த கிணறுகள் இழப்பீட்டு நிதி ஒன்றினை நாபார்டு அறிவித்துள்ளது. மேற்படி பொய்த்த கிணறு இழப்பீட்டு நிதி திட்டத்தினை 1—7—86 முதல் செயல்படுத்த ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்படி பிரதம கூட்டுறவு வங்கிகள், பிரதம நிலவள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் மற்றும் மண்டல ஊரக வங்கிகள் மூலம் கடன் பெற்று கிணறுகள் வெட்டி, அவை பொய்த்துப் போனால், பாதிக்கப்பட்ட சிறு விவசாயிகள், நலிந்த விவசாயிகள், பிற்பட்ட மற்றும் மலைவாழ் விவசாயிகட்கு 100 சதவிகிதம் அளவிற்கு மான்யம் வழங்கப்படும். அசல் மற்றும் வட்டிப் பகுதிக்கு முழு அளவிற்கு மான்யம் வழங்கப்படும். இத்திட்டத்தின்படி கடன் தொகையில் அசல் பகுதிக்கான மான்யத் தொகை மாநில அரசினால் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மான்யம் ஒதுக்கீடு மூலம் வழங்கப்படும். இதில் 50 சதவிகிதத் தொகை மத்திய அரசிடம் இருந்து

991 செப்டம்பர் 14]

பெறப்படும். நாபார்டு திட்டங்கள் தொடர்பான கடன்களாக இருந்தால், நாபார்டும் சம்பந்தப்பட்ட வங்கியும் 50:50 அளவில் வட்டிப் பகுதிக்கு மான்யம் அளிக்கும். இதர சாதாரண திட்டம்பற்றிய கடன்களாக இருந்தால், முழு வட்டித் தொகையையும் சம்பந்தப்பட்ட வங்கியே ஏற்கும்.

21. விரிவான பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம் :

இயற்கைச் சீற்றங்களின் கொடுமைகளினின்று விவசாயிகள் பாதுகாப்பு பெற்று பயனடைய சரியான ஒரு சாதனமாக உள்ள விரிவான பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் 1985-86 ஆம் ஆண்டு முதல் செயலாக்கத்திலுள்ளது. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பிரிமியத் தொகையைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலும் ஈட்டுத்தொகையை வழங்குவதிலும் 2:1 என்ற விகிதத்தில் பங்கேற்கின்றன. பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகமும், தமிழ்நாடு பயிர்ப் பாதுகாப்பு நிதியும் முறையே மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசின் முகவர்களாகச் செயல்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், வணிக வங்கிகள் மற்றும் மண்டல கிராமிய, வங்கிகளால் அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், நெல், கோதுமை, சிறு தானியங்கள், எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் பருப்பு வகைப் பயிர்களுக்கு வழங்கப்படும் பயிர்க் கடன் முழுவதும், ஒரு விவசாயிக்கு 10,000 ரூபாய்க்கு மிகாமல், கட்டாய அடிப்படையில் ஈட்டுறுதி செய்யப்படுகிறது. ஈட்டுறுதி செய்யப்பட்ட தொகையில் இரு சதவீதம் நெல், கோதுமை மற்றும் சிறு தானியங்களுக்கும், ஒரு சதவீதம் எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் பருப்பு வகைப் பயிர்களுக்கும் பிரிமியக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தில் இணையும் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டிய பிரிமியத் தொகையில் 50 சதவீதம் மட்டும் செலுத்தினால் போதும். மிகுதி 50 சதவீதம் மானியமாக அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. இச் செலவினை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சம அளவில் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

(ii) இம்மாநிலத்தில் நெல், சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு, நிலக்கடலை, எள் மற்றும் சூரியகாந்திப் பயிர்களுக்கு இத்திட்டம் செயலாக்கப்படுகிறது. திட்ட ஆரம்ப கால முதல் திட்டம் செயலாக்கப்பட்ட விவரம் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளது :—

வரிசை எண்.	பருவகாலம்.	இணைந்த விவசாயிகள்.	(பரப்பளவு ஈட்டுறுதி செய்யத் தொகை.)	வசூலித்த பிரீமியம்.	வழங்கிய ஈட்டுத் தொகை.	இலட்சங்களில்.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1	காரீப் 1985	54,829	1,23,141	1,915.00	37.50	56.40
2	ராபி 1985-86	51,364	82,886	1,774.00	31.58	24.63
3	காரீப் 1986	89,044	1,29,659	3,229.07	26.80	44.89
4	ராபி 1986-87	74,830	99,035	2,576.96	44.22	41.86
5	காரீப் 1987	67,436	93,994	2,333.33	42.67	52.05
6	ராபி 1987-88	1,54,168	1,98,512	5,566.98	97.09	70.62
7	காரீப் 1988	செயலாக்கப்படவில்லை.				
8	ராபி 1988-89	43,444	79,580	1,372.97	23.46	18.85
9	காரீப் 1989	1,07,347	1,73,317	3,428.20	63.54	57.08
10	ராபி 1989-90	92,664	1,24,400	3,405.96	63.47	15.85
11	காரீப் 1990	46,419	87,092	1,648.23	32.14	*21.72
12	ராபி 1990-91	1,98,945	2,51,767	6,311.97	112.32	**

*தீர்வு செய்யப்படவேண்டியுள்ளது.

**மதிப்பிடப்பட வேண்டியுள்ளது.

1991 செப்டம்பர் 14]

(iii) இத்திட்டம் தற்போது (கார்ப் 1991 பருவ காலத்தில் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள விவரப்படி அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் செயலாக்கப்படுகிறது :—

வரிசை எண்.	பயிர்.	அறிவிக்கப்பட்ட வட்டாரங்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1	நெல்	241
2	சோளம்	100
3	கம்பு	62
4	கேழ்வரகு	48
5	நிலக்கடலை	143
6	எள்	57
7	சூரியகாந்தி	7

22. சிறப்புப் பணிகளும் திட்டங்களும் :

இம்மாநிலத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாவட்டங்களில் அரிசி உற்பத்திக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் மற்றும் உணவு தானியங்கள் உற்பத்திக் சிறப்புத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு மத்திய அரசுத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

அரிசி உற்பத்திக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் கீழ் நெல் பயிரிடுபவர்களுக்கு சிங்க் சல்பேட், ஜிப்சம் போன்ற இடு பொருட்கள் மானிய விலையில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. கடந்த 3 ஆண்டுகளில் இச் சிறப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எய்திய முன்னேற்றம் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	குறுகிய காலக் கடன்கள்.	நீண்ட காலக் கடன்கள்.	
(1)	(2)	(3)	
இலக்கு.	எய்தப் பட்ட முன்னேற்றம்.	இலக்கு.	எய்தப் பட்ட முன்னேற்றம்.
(1)	(2)	(3)	(4)

(ரூபாய் கோடியில்.)

1988-89	52.45	55.87	4.49	4.52
1989-90	63.10	69.29	2.25	2.99
1990-91	68.90	75.46	6.10	8.41

[1991 செப்டம்பர் 14]

1991-92 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் குறுகிய காலக் கடன்களில் 85.26 கோடி ரூபாயும், நீண்ட காலக் கடன்களில் 8.20 கோடி ரூபாயும் வழங்க திட்டமிட்டதில், 1991 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரை எய்திய முன்னேற்றம் முறையே 5.05 கோடி ரூபாயும் 0.59 கோடி ரூபாயும் ஆகும்.

1990-91 ஆம் ஆண்டில் உணவு தானியங்கள் உற்பத்திச் சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இலக்கு மற்றும் அதில் எய்தப்பட்ட முன்னேற்றம் பின்வருமாறு :—

வரிசை எண்.	பயிரின் பெயர்.	1990-91ம் ஆண்டின் இலக்கு.	1990-91 ஆம் ஆண்டில் எய்தப்பட்ட முன்னேற்றம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1.	சோளம்	28.00	22.96
2.	கேழ்வரகு	23.00	28.33

23. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் பெருமளவிலான அந்நிய செலாவணியை ஈடுபடுத்தி பெறும் சமையல் எண்ணெய் இறக்குமதியை குறைக்கவும், இந்திய அரசு 1984-85-ல் தேசிய எண்ணெய் வித்து அபிவிருத்தி திட்டத்தை உருவாக்கியது. மீண்டும் 1988-89 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசு எண்ணெய் வித்து உற்பத்தி முனைப்புத் திட்டம் என்ற மற்றொரு திட்டத்தை தொடங்கியது. பின்னர் அவை இரண்டும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு, எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தித் திட்டம் என்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் மேலே குறிப்பிட்டத் திட்டத்தில் நீலகிரி, சென்னை மற்றும் கன்னியாகுமரி தவிர அனைத்து மாவட்டங்களும் அடங்கியுள்ளன. இத் திட்டத்தில் நிலக்கடலை, எள், சூரியகாந்தி மற்றும் சோயாபீன்ஸ் அடங்கும். எண்ணெய் வித்து பயிர் சாகுபடிக்காக இனங்கண்டு கொள்ளப்பட்ட சாகுபடியாளர்களுக்குத் தேவையான குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கூட்டுறவுகளின் பணியாகும்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் எண்ணெய் வித்துப் பயிர் சாகுபடிக்காக வழங்கப்பட்ட கடன்களின் விவரம் பின்வருமாறு:—

ஆண்டு. வழங்கப்பட்ட கடன் அளவு.

(1)	(2)
	(ரூபாய் கோடியில்.)
1988-89	27.65
1989-90	31.72
1990-91	37.10

1991 செப்டம்பர் 14]

1991-92 ஆம் ஆண்டில் 39.41 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன்கள் வழங்க திட்டமிட்டுள்ளதில், 1991ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரை 10.71 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

24. ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டம் :

நாட்டில் சில தெரிவு செய்யப்பட்ட மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவு வளர்ச்சியை செயல்படுத்துவதற்கெனத் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது. பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணிகளாக, வேளாண்மை மற்றும் தோட்டக்கலை, பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல் பன்றி வளர்த்தல், கோழிப்பண்ணை, மீன் வளர்ப்பு போன்ற வேளாண்மை சார்ந்த பிரிவுகள் மற்றும் கைத்தறி, கிராமக் கைத் தொழில் கைவினைஞர் தொழில் போன்ற பண்ணைசாரா பிரிவுகள் முதலியவற்றில் பன்முகைப்படுத்தி பெருக்குதல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சங்கத்தை அடிப்படையாக கொள்ளாமல் பகுதி அடிப்படையிலான வளர்ச்சி காண்பதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும்.

தமிழகத்தில் இத்திட்டம் காமராசர் மாவட்டத்தில் தற்போது செயலாக்கத்தில் உள்ளது. காமராசர் மாவட்டத்தில் ஒரு கிணைந்த கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டத்தை 5 ஆண்டுகளில் 862.51 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்ற அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இத்திட்டம் 8-10-1989 அன்று துவக்கி வைக்கப்பட்டது. அரசு இத்திட்ட செயலாக்கத்திற்காக 1989-90 மற்றும் 1990-91 ஆம் ஆண்டுகளில் 413.110 இலட்சம் ரூபாய் விடுவித்துள்ளது.

இதே போன்று இரண்டாவது மாவட்டமாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டத்தை ரூ.1,508.207 இலட்சம் செலவில் செயல்படுத்த தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் 27-3-1991 அன்று ஒப்புதல் தெரிவித்தது. இத்திட்டம் நடப்பாண்டில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செயலாக்கப்பட உள்ளது.

இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு திருவண்ணாமலை-சம்பவராயர், கோயம்புத்தூர், மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களை அரசு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. திட்ட அறிக்கைகள் திட்ட ஆலோசகர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போது பெரியார் மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களும் இத்திட்டத்தை அடுத்த கட்டத்தில் செயலாக்குவதற்கென அரசால் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

[1991 செப்டம்பர் 14]

25. நகர்ப்புற மக்களுக்கு கட்டனுதவி :

தமிழ் நாட்டில் 131 கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் உள்ளன. அவைகளில் 125 கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவ்வங்கிகள் நகரங்கள் மற்றும் ஓரளவு நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 361.32 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு குறுகிய கால மற்றும் மத்திய காலக் கடன்களை வழங்கியுள்ளன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் இறுதியில் இவ்வங்கியிடமிருந்து வைப்புத் தொகைகளை 368.35 கோடி ரூபாயாகும். கூட்டுறவு நகர வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களில் 60 சதவீதம் குடிசைத் தொழில் மற்றும் சிறு தொழில்கள் உள்ளிட்ட முன்னுரிமைப் பிரிவிற்கு வழங்க வேண்டும் என்று இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழிமுறைகளை வகுத்துள்ளது. முன்னுரிமைப் பிரிவிற்கு கொடுக்கப்படுகின்ற மொத்த கடன் தொகையில் குறைந்தது 25 சதவீதம் நலிந்த பிரிவினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். 1990-91 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட மொத்த கடன் தொகையான 361.32 கோடி ரூபாயில் 238.63 கோடி ரூபாய் முன்னுரிமை பிரிவிற்கு வழங்கப்பட்ட கடனாகும். இது மொத்தக் கடன் தொகையில் 68 சதவீதம் ஆகும். இது ரிசர்வ் வங்கியின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 60 சதவீதத் தொகைக்கும் அதிகமாகும். நலிந்த பிரிவினருக்கு 138.27 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் நெறிமுறைகளின்படி 25 சதவீதம் என நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்க, 58 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ரிசர்வ் வங்கியால் அனுமதிக்கப்படும் சிறு தொழில் மற்றும் குடிசைத் தொழில்களுக்கான குறுகிய காலக்கடன் அளவினை திரும்பச் செலுத்த ஏதுவாக மாநில அரசு, நகர கூட்டுறவு வங்கிகளுக்காக 200 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. நடப்பாண்டில் 4 நகர கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு 28.095 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு ரிசர்வ் வங்கியினால் கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

குடிசைத் தொழில்கள் மற்றும் சிறு தொழில்களுக்காக நகர கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 19.29 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கடன்கள் 1991-92 ஆண்டில் 17.00 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

விற்பனை, பதனிடுதல், கிடங்கு வசதி.

26. இரசாயன உர விநியோகம் :

தமிழ் நாட்டில் மூன்று மொத்த விற்பனையாளர்களும் (தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம்; தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனை இணையம்; நீலகிரி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம்) 6,258 கூட்டுறவு சில்லறை உர விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் உழவர்களுக்கு இரசாயன உரங்களைத் தோட்டர்ந்து விநியோகித்து வருகின்றன. உறுப்பினர்களுக்கு பயிர்க் கடன்களில் ஒரு விநியோக

1991 செப்டம்பர் 14]

வும், உறுப்பினரல்லாதவர் மற்றும் உறுப்பினர்களுக்கும் ரொக்க கத்திற்கும் உரங்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. கூட்டுறவுத் துறையில், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் தஞ்சை மாவட்டம், மன்னார்குடியில் உரத் தொழிற்சாலை (பாமனி உர ஆலை) ஒன்றினை நடத்தி வருகிறது. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 96.20 கோடி ரூபாய் மதிப்பிற்கு 2.16 லட்சம் டன் உரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் (1991-92) 100.00 கோடி ரூபாய் மதிப்பிற்கு உரங்கள் விநியோகிக்க திட்டமிடப்பட்டது. 30-6-1991 வரை 16.02 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உரங்களை விநியோகித்துள்ளன.

27. விதைகள் பூச்சி மருந்துகள் மற்றும் வேளாண்மைக் கருவிகள் விநியோகம்

துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண்மை சேவைச் சங்கமும், கோவை மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களிலுள்ள மூன்று கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களும், கோவை விதைகள் கூட்டுறவுகளின் கூட்டமைப்பு என்ற அமைப்பின்கீழ் விதைபெருக்கத் திட்டத்தினை செயல்படுத்தி வருகின்றன. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையமும் ஒரு விதை சத்திகரிப்பு மையத்தினை நடத்தி வருகிறது. இக்கூட்டுறவு நிறுவனங்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகள் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனையாளர்களின் மூலம் மாநில முழுவதும் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 65 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள விதைகள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

கூட்டுறவுத் துறையில் துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண் சேவைச் சங்கம் பூச்சி மருந்துகள் தயாரிக்கும் அலகினை நடத்தி வருகிறது. அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பூச்சி மருந்துகளும், துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண் சேவைச் சங்கத்தின் பூச்சி மருந்துகளும் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனையாளர்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 473 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பூச்சி மருந்துகள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாய உபகரணங்கள் உற்பத்தி செய்யும் ஒரு அலகினை துடியலூர் கூட்டுறவு சேவைச் சங்கம் நடத்தி வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க கூட்டுறவு மொத்த விற்பனையாளர்கள் அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களிடமிருந்தும் துடியலூர் கூட்டுறவு வேளாண்மை சேவைச் சங்கத்திடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்கின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 43 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள விவசாய உபகரணங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

நடப்பாண்டில் (1991-92) கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் மூலம் 800 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பூச்சி மருந்துகளும், 75 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள விதைகளும் 75 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வேளாண்மைக் கருவிகளும் விநியோகிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1991 செப்டம்பர் 14]

கூட்டுறவு விற்பனை.

28. விவசாய விளை பொருட்களை விற்பனை செய்தல் :

மாநிலத்தில் 112 கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவை தம் உறுப்பினர்களின் வேளாண் விளை பொருட்களை விற்பனை செய்வதின் வாயிலாக அவர்கள் நியாயமான விலையில் வருமானம் பெற தொடர்ந்து உதவி செய்து வருகின்றன. 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 250 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வேளாண் விளைபொருட்களை விற்பனை செய்ய திட்டமிடப்பட்டதில் 2 7.87 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு சாதனை எய்தப்பட்டுள்ளது. 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கு வேளாண் விளை பொருட்கள் விற்பனையை 300 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1991 ஜூன் மாத இறுதிவரை இதில் சாதனை 52.74 கோடி ரூபாயாகும்.

29. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களை தொடக்க கூட்டுறவு வங்கிகளோடும் நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களோடும் இணைத்தல் :

உற்பத்தியாளர்கள் தம் விளை பொருட்களை விற்பதில் ஆதாயமான வருமானம் பெறவும் நுகர்வோர் இன்றியமையாப் பொருட்களை நியாயமான விலைகளில் பெறவும், ஏதுவாக கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஒரு பக்கம் தொடக்க கூட்டுறவு வங்கிகளுடனும், மறுபக்கம் நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ் தொடக்க கூட்டுறவு வங்கிகளின் உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக சேர்க்கப்பட்டு, விற்பனைச் சங்கங்களின் கொள்முதல் காரியங்கள் கடன்தாரர்களுடன் இணைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகள் அவற்றிற்கு தேவையானவற்றை வாங்குவதில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் சேவையை பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. 1990-91-ல் வேளாண் விளை பொருட்கள் விற்பனை செய்ததின் மூலமாக 68.86 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உற்பத்திக் கடன்கள் வசூலிக்கப்பட்டன. இது 1991-92-ல் 130.00 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தப்படும்.

30. விளை பொருளீட்டுக் கடன்கள் :

விவசாய உறுப்பினர்கள் தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் வரையில் காத்திருக்கும் பொருட்டு அவர்களது விளை பொருட்களின் ஈட்டின் பேரில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கும் தொடக்க கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும் தொடர்ந்து கடன்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வகை கடன்கள் 1990-91-ல் 737.81 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த பயனுள்ள செயல், வரும் ஆண்டுகளில் அதிகப்படுத்தப்படும். 1991-92 ஆம் ஆண்டில் 1825 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு விளை பொருளீட்டுக் கடன்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் வழங்கப்படும்.

1991 செப்டம்பர் 14]

கூட்டுறவு பதனிடுதல்.1. பதனிடும் பிரிவுகளை அமைத்தல் :

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாக உள்வ உற்பத்தியாளர்களுக்கு விளை பொருட்கள் பதனீட்டு வசதிகளை குறைந்த செலவில் அளிக்கும் பொருட்டு அச்சங்கங்கள் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களுக்கு அருகிலேயே பதனிடும் பிரிவுகளை நிறுவியுள்ளன. இதற்காக அவை அரசிடமிருந்தும் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்தும் பங்கு மூலதனமாகவும் கடனாகவும் நிதியுதவி பெறுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் அரிசியாலைகள், 38 பருத்தி விதை நீக்கும் ஆலைகள் 20 (16 கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சொந்தமானவை), கடலை உடைக்கும் அலகுகள் 16, எண்ணெய் பீழியும் ஆயந்திரங்கள் 13, பழம் பதனிடும் ஆலைகள் 3, எண்ணெய் ஆலை 1, காப்பி அரவை ஆலை 3, காப்பி பதனிடும் ஆலை 1, குளிர்பதன அறை 1, மரவள்ளிக்கிழங்கு பதனிடும் பிரிவு 1, மஞ்சள்தூள் அரவை ஆலை 1, மாவு அரவை ஆலை 3, பருப்பு ஆலைகள் 2, சேமியா பிரிவு 2, விதைகள் பதனிடும் பிரிவுகள் 5 ஆக மொத்தம் 110 பதனிடும் அலகுகள் கூட்டுறவு நிறுவனங்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

விழுப்புரம் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்தால் 35 இலட்சம் ரூபாய் திட்டச் செலவில் நவீன பருத்தி அரவை ஆலை ஒன்றை தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழக நிதியுதவித் திட்டத்தின்கீழ் நிறுவ அரசு ஏற்கனவே ஒப்பளித்துள்ளது. இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கோயம்பேடு விற்பனை வளாகத்தில் 109.75 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 2,500 மெ. டன் கொள்ளளவு கொண்ட குளிர்பதன அறை ஒன்றை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் நிறுவுவதற்கான திட்டத்தினை தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் அங்கீகரித்துள்ளது. இந்த குளிர்பதன அறை அமைக்கும் திட்டம் எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் 31-3-1993-க்குள் நிறைவேற்றப்படும்.

கிடங்கு வசதி32. ஊரக மற்றும் விற்பனைக் கிடங்குகள் :

கூட்டுறவுத்துறையில் கிடங்கு வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான தேவையையும் வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகச் செயல்படுத்தப்படும் சிறப்புத் திட்டங்களையும் கருத்திற்கொண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராம அளவில் ஊரகக் கிடங்குகளையும் மண்டி அளவில் விற்பனைக் கிடங்குகளையும் தொடர்ந்து கட்டி வருகின்றன. வேளாண்மை இடுபொருட்

[1991 செப்டம்பர் 14]

களையும் இன்றியமையா நுகர்பொருட்களையும் வேளாண் விளைபொருட்களையும் சேமித்து வைத்து விற்பனை செய்வதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இக்கிடங்குகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. 31-3-1991 அன்று 5.26 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் கொள்திறனுள்ள 4597 ஊரகக் கிடங்குகளும் 1.61 லட்சம் மெ. டன் கொள்திறனுள்ள 306 விற்பனை நுகர்வோர் கிடங்குகளும் இருந்தன. 31-3-1990 அன்று 6.73 லட்சம் மெ. டன் னாக இருந்த கூட்டுறவுகளின் மொத்தக் கிடங்கு கொள்திறன் 31-3-1991-ல் 6.87 லட்சம் மெ. டன்னாக உயர்ந்தது. தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழக மூன்றாவது உலக வங்கித் திட்டத்தின்கீழ் 1990-91-ல் 8,400 மெ. டன்கொள்திறனுள்ள 84 ஊரகக் கிடங்குகள் கட்ட அரசு உதவி வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு திட்டச் செலவில் 50 சதவிகிதம் தொகை செயல்படுத்தும் முகவரான தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி மூலம் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழக கடனையும் 45 சதவீதத் தொகை அரசு பங்குத் தொகையாகவும் வழங்கப்படுகின்றது. எஞ்சியுள்ள 5 சதவீத தொகை சம்பந்தப்பட்ட சங்கங்களின் சொந்த நிதியில் இருந்து செலவு செய்யப்பட வேண்டும். 15,000 மெட்ரிக் டன் கொள்திறனுள்ள 128 கிராமிய கிடங்குகளும், 4 விற்பனைக் கிடங்குகளும் தற்போது கட்டுமானத்தில் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் 5,500 மெ. டன் மொத்த கொள்திறனுள்ள 50 ஊரகக் கிடங்குகளும் 1 விற்பனைக் கிடங்கும் கட்ட நிதிஉதவி வழங்கப்படும்.

நுகர்வோர் கூட்டுறவு.

33. நுகர்பொருட்கள் சில்லறை விற்பனை.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது நுகர்வோர் கூட்டுறவு, தொடக்க நிலையில் 3,763 பிரதம கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளுடனும் (மாணவர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் உட்பட) மாவட்ட நிலையில் 28 நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகளுடனும் மாநில நிலையில் தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு இணையமும் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. இணைப்புச் சங்கங்கள் நடத்தும் கிராமியக் கடைகள் உள்ளிட்டு நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செய்த சில்லறை விற்பனையின் மதிப்பு 1989-90 ஆம் ஆண்டில் இருந்த 976.91 கோடி ரூபாயில் இருந்து 1990-91ஆம் ஆண்டில் 1,156.80 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் 1,110.00 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நுகர்பொருட்கள் சில்லறை விற்பனை செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1991 செப்டம்பர் 14]

34. நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக இன்றியமையாப் பொருட்கள் விநியோகம் செய்தல்.

பொது விநியோகத் திட்டம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் 117.4% இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு 20,882 நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அரசால் அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கப்படும் அளவு மற்றும் விலையில் அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. பொது விநியோகத் திட்டம் சம்பந்தமாக அரசால் எடுக்கப்பட்டுள்ள சில நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு :—

1. நியாய விலைக் கடைகளை சமச்சீர் செய்தல் :

800 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேலுள்ள எல்லா கடைகளையும் சீரமைக்க அரசு முடிவு செய்தது. இதில் முதல் நடவடிக்கையாக 1200 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேலுள்ள கடைகள் இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டன. இதுவரை 718 கடைகள் திறக்கப்பட்டன. இன்னும் 85 கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும்.

2. நடமாடும் கடைகள் :

நடமாடும் கடைகளாக செயல்பட நான்கு ஊர்திகள் வாங்கப் பட்டன. மலைப்பகுதிகளில் அத்தியாவசியப் பொருட்களை விநியோகம் செய்வதற்கு அவைகள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் (2) திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டத்தில் (1) மற்றும் திருநெல்வேலி- கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் (1) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

3. பொது விநியோகப் பராமரிப்பு :

குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு சரியாக விநியோகம் செய்வதையும் நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் முறையாக சென்றடைவதையும் கண்காணிக்க சென்னை நகரில் கூட்டுறவுத்துறை அலுவலர்களால் பொது விநியோகப் பராமரிப்புத் திட்டம் 15-7-1991-ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

4. மண்ணெண்ணெய் விலை குறைப்பு :

மண்ணெண்ணெய் சில்லறை விற்பனை விலை முதல் லிட்டருக்கு 25 பைசா குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

[1991 செப்டம்பர் 14]

5. தகவல் முறை :

கூரியர் மூலம் பெறப்படும் பொது விநியோகத் திட்ட விவரங்கள் சென்னையில் உள்ள 'நிக்', நிறுவனம் மூலம் (National Informatics Centre) கண்காணிக்கப்படுகிறது. சென்னை எழிலகத்தில் உள்ள 'நிக்' நிறுவனத்திற்கு மாவட்ட 'நிக்', நிறுவனங்கள் மூலம் நேரடியாக தகவல் விவரங்களை அனுப்ப தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

35. சிறப்பங்காடிகள் மற்றும் சிறப்பு சிற்றங்காடிகள் :

மாநிலத்தில் உள்ள நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகள் மற்றும் பிரதம கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் தற்போது 34 சிறப்பு அங்காடிகளையும் 227 சிறப்பு சிற்றங்காடிகளையும் (நவீன சில்லறை விற்பனை கூடங்களும், பெரிய அளவில் சில்லறை விற்பனை கூடங்களும்) நடுத்தி கின்றன. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் பெரிய அளவிலான சிறிய அளவிலான சில்லறை விற்பனைக் கூடங்கள் மற்றும் சில்லறை விற்பனைக் கூடங்கள் மற்றும் நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் வாங்க மத்திய அரசு 10.30 இலட்சம் ரூபாய் நிதி வழங்கி உள்ளது. நடப்பாண்டிலும் இதற்காக 15.70 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

36. சுயசேவைப் பிரிவு துவக்குதல் :

தேவைப்படும் நுகர்பொருட்களின் தரத்தை கண்டறிந்தும் அவற்றின் விலைகளை ஒப்பிட்டும் சரிபார்த்த பிறகு வாங்குவதையே நுகர்வோர் விரும்புகிறார்கள். நுகர்வோரின் இந்த மனப்பாங்கினைப் பூர்த்தி செய்ய தொடங்கப்பட்டவை சுயசேவை பிரிவாகும். இச்சுய சேவைப்பிரிவுகள் நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வியாபாரத்தில் முன்னேற்றம் காண்பதற்காக கையாளப்படும் மிக நவீன உத்திகளில் ஒன்றானதும் நுகர்வோர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதும் ஆகும். இம் முயற்சிக்கு நல்ல ஆதரவு கிடைத்தது, நுகர்வோர் கூட்டுறவுகளின் வியாபாரம் பெருகியுள்ளது. தற்சமயம் மாநிலத்தில் 56 சுயசேவைப்பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை திருவல்லிக்கேணி நகர கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு வரும் தேனாம்பேட்டையில் உள்ள புதிய காம தேனு சுயசேவைப் பிரிவு, தென்னிந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய அளவில் சுமார் 6,000 சதுர அடி பரப்பளவில் இயங்கும் சுயசேவைப் பிரிவாகும்.

37. நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு சேவை :

பின்தங்கிய பகுதியில் உள்ள சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினர்களுக்கும் தொழில் சார்ந்த பணியாளர்களுக்கும் அவர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக 66 சிறிய கிளைகளும்

1991 செப்டம்பர் 14]

பெரு நகரங்களிலும், நகரங்களிலும் குடிசைப் பகுதிகளில் வசிக்கும் நலிந்த பிரிவினாள்மிக நலிந்தோர்க்கு 100 மிகச் சிறிய கிளைகளும் (மக்கள் அங்காடிகளும்) தொழில் சார்ந்த தொழிற் சாலை பணியாளர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், கூலி வேலை செய்பவர்கள், குறைந்த வருமானம் உள்ள பின்தங்கிய வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் மலை ஜாதியினர் மிகுதியாக வசிக்கும் பகுதியில் உள்ளவர்களின் மற்றும் குடிசைப் பகுதியில் உள்ளவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய 32 சிறிய அளவு விற்பனை நிலையங்களும் மத்திய அரசின் நிதி உதவித் திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

38. நலிந்த கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகளுக்கு புத்துயிரூட்டல் :

மத்திய அரசு திட்டத்தின்கீழ் மாநிலத்திலுள்ள மிகவும் நலிந்த கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகளுக்கு நிதியுதவி அனுமதிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநிலத்திலுள்ள 28 நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகளுள், 12 நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகளுக்கு 151.10 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிதியுதவி வழங்கப் பட்டது. மத்திய அரசு நிதி உதவியில் 25 விழுக்காடு நிதி உதவியைப் பங்குத்தொகையாக மாற்றி மாநில அரசு வழங்குகிறது. இவ்விதம் நிதியுதவி பெற்று புத்துயிரூட்டும் திட்டத்தின்கீழ் உள்ள நுகர்வோர் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைப் பண்டகசாலைகளின் செயற்பாட்டு முன்னேற்றங்கள் மாநில அளவுத் திட்ட நிறைவேற்றுக் குழுக் கூட்டங்களில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

39. நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் :

நகரத்தின் சுற்றுப்புற எல்லையில் உள்ள தொழில் சார்ந்த பணியாளர்கள் குடிசைப் பகுதியில் உள்ளவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஏதுவாக 5 இலட்சம் அளவிற்கு மேல் மக்கள் தொகை கொண்ட பெருநகரங்களில் ஆண்டொன்றுக்குக் குறைந்த அளவு 100 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு விற்பனை செய்கின்ற நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதி உதவித் திட்டத்தின் கீழ் நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் அமைக்க நிதி உதவி அளிக்க தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. சென்னை, கோவை, திருச்சி மற்றும் மதுரை நகரங்களில் நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் இயங்கி வருகின்றன. மேலும் இவ்வங்காடிகளில் ஒன்று தற்போது கொடைக்கானல் மலைப் பகுதியில் இயங்கி வருகிறது. மாநிலத்தில் இவ்வாறாக ஐந்து நடமாடும் ஊர்தி அங்காடிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நலிந்த பிரிவினருக்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

40. தனி வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர், உப்பளத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் மலை வாழ் மக்கள் போன்ற நலிந்த பிரிவினரின் நலன் கருதி தனியாகக் கூட்டுறவுச்

[1991 செப்டம்பர் 14]

சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஒப்பந்த வேலைகளைப் பெற்று தருவதன் மூலம் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. தற்போது 18 கூட்டுறவு அச்சகங்கள் செயல்படுகின்றன அவை அதன் உறுப்பினர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் இதர கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அச்ச வேலைகளை நியாயமான விலையில் செய்து தருகின்றன. இதர தனி வகைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு சேவைகளையோ அல்லது கடன் உதவியோ அளிக்கின்றது. இச்சங்கங்களுக்கு மான்யம், பங்குத் தொகை கடன் மற்றும் துறைப் பணியாளர்களின் இலவசச் சேவை ஆகியவற்றை அரசு அளித்து வருகிறது.

41. வேலையில்லாப் பொறியியல் பட்டதாரிகள் மற்றும் பட்டய தாரர்களுக்கான கட்டுமானக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் :

படித்து வேலையில்லாத பொறியியல் பட்டதாரிகள் மற்றும் பட்டயதாரர்களுக்கு சுயவேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கென கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்ட நவீனப் பொறியியல் கட்டுமானக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சென்னையில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றும் முறையே, 1981-82ஆம் ஆண்டிலும் 1984-85 ஆம் ஆண்டிலும் அமைக்கப்பட்டன. அரசு மேற்கண்ட ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் தலா 3.64 இலட்சம் ரூபாய் நிதியுதவி அளித்ததுடன் இச்சங்கங்களில் செயலாளராக பணியாற்ற ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவு சார் பதிவாளர் பதவியினை இலவசமாக 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரை வழங்கியுள்ளது. தற்போது இச்சங்கங்கள் முறையே 36 மற்றும் 49 உறுப்பினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து வருகிறது இந்த இரண்டு சங்கங்களும் இதுவரை 954.20 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒப்பந்தப் பணிகளை செய்து முடித்துள்ளன. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் இதுபோன்று மேலும் ஒரு சங்கம் “பேர்ள் பொறியாளர் கட்டுமான கூட்டுறவுச் சங்கம்” என்ற பெயரில் துவக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சங்கத்திற்கும் அரசு 2.25 இலட்சம் ரூபாய் நிதியுதவி அளித்துள்ளது. இச்சங்கம் 26 உறுப்பினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து வருகிறது. இச்சங்கம் இதுவரை 3.84 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒப்பந்த பணிகளை செய்து முடித்துள்ளது. மார்ச் 1991-ல் மயிலாடுதுறையில் “வேலையற்ற பொறியியல் பட்டதாரிகள் மற்றும் பட்டயதாரிகள் கட்டுமான கூட்டுறவுச் சங்கம்” மேலும் ஒன்று துவக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு இச்சங்கத்திற்கு 2 இலட்சம் ரூபாய் நிதியுதவி மார்ச் 1991 இல் அளித்துள்ளது. இச்சங்கம் ஒப்பந்தப் பணிகளையும் இனிமேல் தான் ஏற்க உள்ளது.

42. பழங்குடியினர் மேம்பாடு :

மாநிலத்தில் 1991 மார்ச் 31 ஆம் நாளில் பதினெட்டுப் பெரும் பல் நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. இவற்றில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்கள் 65,714. இவற்றில் 59,800

1991 செப்டம்பர் 14]

பேர் பழங்குடி உறுப்பினர்கள். இச்சங்கங்கள் பழங்குடியினரின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக ஒரே இடத்தில் ஒருங்கிணைந்த கடன் உசாதி, விற்பனை மற்றும் இதரப் பணிகளை வழங்கி வருகின்றன. பழங்குடியினரின் ஏழ்மையான பொருளாதார நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசு இச்சங்கங்களுக்குத் தொடர்ந்து நிதியுதவிகளைத் தாராளமாக வழங்கி வருகிறது. பழங்குடி உறுப்பினர்களின் வேளாண்மைக்காகத் தேவைப்படும் நிதியுதவிகளை இப்பெரும்பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கி வருகின்றன. அவர்களின் வருவாயைப் பெருக்கும் பொருட்டு ஆடு வளர்ப்பு, பட்டுப்புழு வளர்ப்பு, பால்பண்ணைத் தொழில் முதலிடவற்றிற்கு மத்திய காலக் கடனும் வழங்கப்படுகின்றன. பருவ காலம் அல்லாத காலங்களில் பழங்குடியினரின் தேவைக் கேற்ப நுகர்வுக் கடன்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வகைக் கடன்கள் 1984-85 ஆம் ஆண்டு வரை ஆண்டொன்றிற்கு 4 விழுக்காடு சலுகை வட்டி வீதத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்தன. 1985 ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதி முதல் பழங்குடி உறுப்பினர்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் ஏற்படும் வட்டி இழப்பை அரசு மானியமாக வழங்குகிறது. மேற்கூறிய வட்டி இழப்புக்காக அரசு 31.82 இலட்சம் ரூபாய் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் மானியமாக வழங்கியுள்ளது. ஆகவே, இவ்வகைப் பெரும்பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகப் பழங்குடி உறுப்பினர்களின் மேம்பாட்டிற்குப் பல்வகை நலத் திட்டங்களில் அரசு உதவி செய்து வருகிறது. இச்சங்கங்கள் 1985-86 ஆம் ஆண்டு முதல் செய்துள்ள பல்வேறு பணிகளின் விவரங்கள் வருமாறு :—

ஆண்டு.	வழங்கிய கடன்.	வேளாண் பொருள் கொள்முதல்.	வேளாண் இருபொருள் வழங்கல்.	சிறுவனப் பொருள் கொள்முதல்.	நுகர்பொருள் விறியோகம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)					
1985— 86	98.48	11.00	26.41	22.15	95.90
1986— 87	120.26	14.27	29.20	34.15	104.39
1987— 88	166.52	13.85	32.15	54.39	136.20
1988— 89	228.29	16.48	35.66	45.05	167.43
1989— 90	273.17	29.54	47.26	45.04	194.93
1990— 91	321.00	30.89	52.97	50.16	239.34
1991— 92	71.30	7.93	11.98	12.99	61.74

30— 6— 1991 முடிய).

டி 2 53-299—41

[1991 செப்டம்பர் 14]

கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி :

43. கொள்கை பரப்புதல் மற்றும் விளம்பரங்களைத் தீவிரப் படுத்தாதல் :—

மாநிலத்தில் கூட்டுறவுக் கல்வி, பயிற்சி மற்றும் விளம்பரம் ஆகிய பணிகளுக்கு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் பொறுப்பேற்றுள்ளது. கொள்கை பரப்புதல், விளம்பரம் செய்தல் ஆகிய பணிகளை இது தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. மாநிலத்தில் வெள்வருப் முக்கியமான வெளியீடுகளில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் முக்கியமான திட்டங்கள் குறித்து தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் விளம்பரங்கள் வெளியிட்டு வருகிறது. தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி ஆகியவற்றைப் பேரிதும் பயன்படுத்தி தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கம் மற்றும் நன்மைகளைப் பரப்பிவருகிறது. கொள்கைப் பரப்புப் பணிகளுக்கு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் நடமாடும் ஊர்திகளைப் பயன்படுத்தி வருகிறது. கூட்டுறவுக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதின் அவசியத்தையும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணிகளை எடுத்துரைக்கும் வகையிலும் சினிமாப் படங்கள் தயாரித்துள்ளது. அனைத்திந்திய கூட்டுறவு வார விழாவினைக் கொண்டாட தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் ஏற்பாடு செய்கிறது. இது தவிர, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியம் நூலகங்கள் நடத்தியும், மாநாடுகள் மற்றும் கருத்தரங்குகள் நடத்தியும், பொருட்காட்சிகள் மற்றும் சந்தைகளில் பங்கு கொண்டும் வருகின்றது. மாவட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றியங்களும், மாத இதழ்கள் வெளியிடும் நூலகங்கள் நடத்தியும் வருகின்றன. மிகச்சிறந்த முறையில் செயல்படும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் திங்களில் கொண்டாடப்படும் அனைத்திந்திய கூட்டுறவு வார விழாவின்போது கேடயங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

44 கூட்டுறவுப் பயிற்சி :

இளநிலைப் பணியாளர்களுக்கான கூட்டுறவுப் பயிற்சி சென்னையிலுள்ள கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையத்திலும், மாவட்டங்களிலுள்ள 9 கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையங்களிலும் அளிக்கப்படுகிறது. இடைநிலைப் பணியாளர்களுக்கான கூட்டுறவுப் பயிற்சி சென்னையிலுள்ள மேலாண்மை கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையத்திலும் மதுரையிலுள்ள மேலாண்மை கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையத்திலும் அளிக்கப்படுகிறது.

உலக வங்கி உதவியின் கீழ் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் மூன்றாம் திட்டத்தில் தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் தொடக்கக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் பணியாளர்களுக்கு கிடங்கு பயிற்சி அளிக்கும்

1991 செப்டம்பர் 14]

திட்டமும் ஒன்றாகும். இடன்படி, தமிழ்நாடு மாநில தலைமை கூட்டுறவு வங்கி இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தும் முகவராக உள்ளது. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிப் பணியாளர்களுக்கு சென்னையில் வேளாண்மைக் கூட்டுறவுப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையம், தஞ்சாவூரிலுள்ள சாமிப்பா கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையம், மற்றும் கோயம்புத்தூரிலுள்ள இராமலிங்கம் கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையம் ஆகியவற்றில் இத்தகைய பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. 200 தொடக்க கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கப் பணியாளர்களுக்கு சென்னை கூட்டுறவு மேலாண்மைப் பயிற்சி நிலையத்திலும் மதுரை கூட்டுறவு மேலாண்மைப் பயிற்சி நிலையத்திலும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. சென்னையில் உள்ள வேளாண்மைக் கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையத்தில் 1,050 தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 700 தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிப் பணியாளர்களுக்கு மேலே கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. தொடக்க வேளாண்மைக் கூட்டுறவு வங்கிப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக, வேளாண்மைக் கூட்டுறவுப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையத்திற்கென மாதவரத்தில் 4.86 ஏக்கர் நிலத்தில் 2,45.00 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டுவருகிறது. தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் புதுடிவில்லி வேளாண்மைப் பணியாளர் பயிற்சி நிலைய கட்டிடத்திற்கான செலவு 90.00 இலட்சம் ரூபாய் உபஸ்ட், மொத்த பயிற்சித் திட்டத்திற்கென 151.305 இலட்சம் ரூபாய் மான்யமாக அனுமதித்துள்ளது.

45. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல் :

தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைபெற்ற தேர்தலிலும், சங்கங்களின் நிர்வாகத்திலும் பல்வேறு முறைகேடுகள் நடைபெற்றுள்ளதென பல புகார்கள் அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததாலும், நியமன உறுப்பினர்களின் நியாயமற்ற ஆதிக்கத்தை சரி செய்யவும், அரசு 1983-ஆம் வருடத்திய கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சட்டத்தை தகுந்தாற்போல் திருத்தி, திருத்தப்பட்ட சட்டத்தின்படி அனைத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் தேர்தல்களை நடத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அவ்வாறு சட்டத்தை திருத்த வதற்குமுன் தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) அவசரச் சட்டம், 1991-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டு அதன்படி 28-7-1991 முதல் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிர்வகிக்க தனியலுவலர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். 1983-ஆம் வருடத்திய கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சட்டத்திற்கு தேவையான திருத்தங்களை முன்மொழிவது அரசின் கவனத்தில் உள்ளது.

[1991 செப்டம்பர் 14]

46. முடிவுரை.—கூட்டுறவுகள் ஏழைமக்கள் பயன்பெறு

வதற்காக இருக்கின்ற அமைப்பாக இந்த அரசு கருகின்றது. ஆகையால் பொதுவாக, எல்லா மக்களுக்கும் குறிப்பாக நலிந்த பிரிவினருக்கும் கூட்டுறவுகளின் பணிகளை விரிவுபடுத்த ஏதுவாக கூட்டுறவுகளின் அடித்தளத்தைப் பலப்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1991 செப்டம்பர் 14]

உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாகாப்பு குறித்த கொள்கைவிளக்கம்.I. முன்னுரை :

1. இன்றியமையாப் பொருட்கள் பொது மக்களுக்கு போதுமான அளவிலும், நியாயமான விலையிலும் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதே உணவுப் பொருள் வழங்கல் குறித்த அரசின் கொள்கையாகும். ஆக்கப் பூர்வமான பொது விநியோக முறையைப் பராமரிப்பதாலும், மக்களால் அதிக அளவில் உபயோகிக்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகளைக் கண்காணிப்பதாலும் 1955-ம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின்கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை செயல்படுத்துவதாலும், மாநிலத்தில் நுகர்வோர் இயக்கத்தை அலப்படுத்த ஊக்குவிப்பதாலுமே இக்கொள்கையை வெற்றிகரமாக அரசால் செயல்படுத்த இயலும்.

2. உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர் மற்றும் குடிமைப் பொருள் வழங்கல் குற்றப்பலனாய்வுக் காவல்துறை துணைத் தலைவர் ஆகிய இரண்டு துறைத் தலைவர்களுடன் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் ஆகிய இரு அரசு நிறுவனங்கள் இத்துறையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளன. 1986-ம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் அமைக்கப்பட்ட மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள் ஆகியவை இத்துறையின்கீழ் செயல்பட்டு வருகின்றன.

3. பின்வரும் பத்திகள் அரசு மேற்கண்ட கொள்கையை செயல்படுத்துவதற்கு உதவியாக உள்ள பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றி விவரிக்கின்றன.

II. பொது விநியோக முறை :

4. அரசின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதில், பொது விநியோக முறை மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பொது மக்களுக்கு சில இன்றியமையாப் பொருட்களை கிடைக்கச் செய்வதும், அவர்கள் சுலபமாக சென்றடையும் இடங்களில் அவற்றை கிடைக்கச் செய்வதும், மக்கள் தங்களால் வாங்கக் கூடிய விலைகளில் அவற்றை கிடைக்கச் செய்வதும், பொருட்கள் நல்ல தரத்தில் இருக்கச் செய்வதும் பொது விநியோக முறையின் குறிக்கோளாகும். தற்போது பொது விநியோக முறை மூலம் மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து குடும்பங்களுக்கும், குடும்ப அட்டைகள் மூலமாக அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் ஆகியவற்றை அரசு வழங்கி வருகிறது. தற்போது மாநிலத்தில் புழக்கத்திலுள்ள ஏறத்தாழ 125 இலட்சம்

[1991 செப்டம்பர் 14]

குடும்ப அட்டைகளுக்கு, 21,968 நியாயவிலைக் கடைகள், மூலம் இன்றியமையாப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1990 மற்றும் 1991-ம் ஆண்டுகளில் இன்றியமையாப் பொருட்களின் நுகர்வு பற்றிய விபரங்கள் அட்டவணைகள் 1 மற்றும் 2-ல் உள்ளன.

5. அரிசி :

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய உணவு அரிசியாகும். ஆகவே, பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்படும் பொருட்களில் முக்கியமானது அரிசி ஆகும். தற்சமயம் மாதந்தோறும் சுமார் 1.50 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் அரிசி பொதுவிநியோகத்தில் வழங்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளிலிருந்து சுமார் 8 இலட்சம் டன் அரிசியும் வர்த்தக லெவிமூலம் 1 இலட்சம் டன் அரிசியும் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஆண்டொன்றுக்கு மத்திய அரசு சுமார் 8-லிருந்து 9 இலட்சம் டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட இருப்பினைக் கொண்டு பொது விநியோகத்தில் அரிசியின் தேவை ஈடுசெய்யப்படுகிறது. பொது விநியோகத்திற்கு தேவையான மேற்கூறிய அளவு அரிசி கீழ்க்காணும் முறைகளில் பெறப்படுகிறது.

(அ) காவிரி டெல்டா பகுதிகளில், ஏகபோக கொள்முதல் முறையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக கொள்முதல் ;

(ஆ) ஆலையாளர்கள் மற்றும் மொத்த வணிகர்களிடமிருந்து வர்த்தக லெவி மூலம் கொள்முதல் ;

(இ) மாதந்தோறும் மத்திய அரசிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசி பெறுதல் ; மற்றும்

(ஈ) மேற்கூறிய முறைகளில் கொள்முதல் செய்தும் பொது விநியோகத்தின் தேவையை ஈடு செய்ய முடியாவிடில் வெளிச்சந்தையில் வாங்குதல்.

6. ஏகபோக கொள்முதல் ;

6.1. அறுவடை காலங்களில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முழுவதும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரியலூர், உடையார் பாளையம், முசிறி, குளித்தலை, லால்குடி மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய வட்டங்களிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் மற்றும் காட்டுமன்னார் கோயில் வட்டங்களிலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், ஆலங்குடி, ஆவுடையார்கோயில் மற்றும் அறந்தாங்கி வட்டங்களிலும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வர்ணிபக் கழகம் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக கொள்முதல் செய்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாய விளைபொருள் உற்பத்திச் செலவுகள் மற்றும் விலைகள் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரை

1991 செப்டம்பர் 14]

கள் மற்றும் மாநில அரசுகளின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் மைய அரசு நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறது. மத்திய அரசு நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலைகளுக்கும் கூடுதலாக, ஏக போக கொள்முதல் பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசு தற்சமயம் குவிண்டாலுக்கு 35 ரூபாய் ஊக்கத் தொகை வழங்குகிறது. இந்த ஊக்கத் தொகை பயிரிடத் தேவையான இடு பொருட்களை பெறுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு உதவுகிறது.

6.2. கொள்முதல் விலைகள் வருமாறு :

ரகம்.	கொள்முதல் விலை*.	விவசாயி களுக்கு	மொத்தம் **
	ஊக்கத்தொகை.		
	(குவிண்டாலுக்கு)		
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
சாதாரணம்	205	35	240
சன்னம்	215	35	250
மிகச் சன்னம்	225	35	260

*இது 50 சதவீத வர்த்தக லெவி முறையில் நெல்லின் கொள்முதல் விலையாகும்.

**இது ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளில் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களில் விவசாயிகள் கொடுக்கும் நெல்லுக்கு வழங்கப்படும் விலைகளாகும்.

6.3. எனினும், அண்மையில் மத்திய அரசு 1991-92-பயிராண்டிற்கு நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 25 கூடுதலாக ஆதரவு விலைகள் அறிவித்துள்ளது.

7. லெவி :

தமிழ்நாடு நெல் அரிசி கொள்முதல் (லெவி) ஆணை, 1984-ன் படி உரிடப் பெற்ற ஆலையாளர்கள் மற்றும் வணிகர்களிடமிருந்து அவர்கள் வாங்கும் இருப்பில் 50 சதவீதத்தைக் கொள்முதல் செய்ய அரசுக்கு அதிகாரமுள்ளது.

8. மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து அரிசி ஒதுக்கீடு :

மாதந்தோறும், மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியை, மத்திய அரசு பொது விநியோகத்திற்கென மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

9. வெளிச்சந்தையில் அரிசி வாங்குதல்:

9.1. ஏற்கெனவே கூறப்பட்ட மும்முறைகளிலும் சேகரிக்கப்பட்ட அரிசியைக் கொண்டு பொதுவிநியோகத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இயலாவிடில் மத்திய அரசின் முன் அனுமதி பெற்று வெளிச்சந்தையில் அரிசி வாங்க அரசு முற்படும். எனினும் இது ஒரு அரிட நிகழ்வாகும்.

9.2. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில், நான்கு முறைகளில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :

ஆண்டு.	ஏகபோக கொள்முதல்.	லெவி.	மத்தியத் தொகுப்பு ஒதுக்கீடு.	வெளிச்சந்தை அரிசி வாங்கு தல்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(மெட்ரிக் டன்களில்.)		
1987	.. 6,22,627 (47.15'/.)	1,13,542 (8.56'/.)	5,51,739 (41.77'/.)	32,023 (2.42'/.)	13,19,931
1988	.. 4,84,494 (33.24'/.)	1,20,724 (18.24'/.)	7,15,198 (49.10'/.)	1,36,277 (9.34'/.)	14,56,693
1989	.. 6,62,183 (39.71'/.)	64,823 (3.83'/.)	6,97,763 (35.81'/.)	3,42,239 (20.51'/.)	16,67,008
1990	.. 8,26,769 (47.28'/.)	1,15,759 (6.58'/.)	6,94,517 (39.72'/.)	1,10,655 (6.29'/.)	17,47,700
1991	7,14,080 (58.92'/.)	67,709 (5.58'/.)	4,30,000 (35.48'/.)		12,11,789

1991 செப்டம்பர் 14]

9.3. மொத்த அரிசி தேவையில் 80-90 சதவீதத்திற்கும் கூடுதலான அரிசி ஏகபோக கொள்முதல் மூலமும் மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்தும் தான் பெறப்படுகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. லெவி மற்றும் வெளிச்சந்தை மூலம் பெறப்படும் அரிசியின் அளவு மிகவும் குறைவாகும்.

10. குடும்ப அட்டைக்கு வழங்கப்படும் விநியோக அலகுகள் :

மாதந்தோறும் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்கப்படும் அரிசி யின் அளவைப் பொறுத்து பொது விநியோகத்தின் அரிசி தேவை அமைகிறது. விநியோக அலகுகள் அவ்வப்பொழுது மாற்றி யமைக்கப்படுகின்றன. 1-11-1990 முதல் விநியோக அலகுகள் பெரியவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு தலா 4 கிலோ மற்றும் சிறியவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு தலா 2 கிலோ என்ற அலகு களில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதமொன்றுக்கு 12 கிலோவிற்கு மிகாமல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தவிர, மேலும் விருப் பினால் 8 கிலோ பச்சரிசியும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைக்கும் தகுதியான 12 கிலோ அரிசியில் ஒரு பகுதி சாதாரண ரக அரிசி யாகவும், ஏனைய பகுதி சன்னரக அரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது இதேபோல் மொத்த தகுதியில் ஒரு பகுதி புழுங்கல் அரிசியாகவும் மற்றொரு பகுதி பச்சரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. விநியோகிக்கப்படும் சாதாரண மற்றும் சன்னரக அரிசியின் விகித மும் புழுங்கல் மற்றும் பச்சரிசியின் விகிதமும் துகர்வாரது விருப்பம் மற்றும் இருப்பில் உள்ள அரிசியின் ரகத்தைப் பொறுத்து அமையும். குடும்ப அட்டைகளுக்கான அரிசி விநியோகம் தவிர, மாதந்தோறும் 20,000 மெட்ரிக் டன் அரிசி புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவுத் திட்டத்திற்கும் வழங்கப்படு கிறது.

11. விநியோக விலைகளும் அரசு மானியமும் :

11.1. அரிசியின் விலை கொள்முதல் முறைகளுக்கேற்ப மாறு படும். தற்பொழுது புழக்கத்தில் உள்ள மத்திய அரசின் விநியோக விலைகள் வருமாறு :—

ரகம்.	விலை கிலோவிற்கு
(1)	(2)
சாதாரணம்	ரூ. 2.89
சன்னம்	3.49
மிகச் சன்னம்	3.70

[1991 செப்டம்பர் 14]

போக்குவரத்து மற்றும் இதர செலவினங்கள் உட்பட அரிசியின் அடக்கவிலை சாதாரணம், சன்னம் மற்றும் மிகச் சன்ன ரகங்களுக்கு கிலோவிற்கு முறையே 3.17 ரூபாய், 3.83 ரூபாய் மற்றும் 4.10 ரூபாய் ஆகும்.

11.2. ஏகபோக கொள்முதல் முறையில் ஊக்கத் தொகை உட்பட்ட தற்சமைய ஒரு குவிண்டாஸ் நெல்லுக்கு வழங்கப்பட்டு விலைகள் சாதாரண ரகத்திற்கு 240 ரூபாயும், சன்னரகத்திற்கு 250 ரூபாயும் மிகச்சன்னரகத்திற்கு 260 ரூபாயும் ஆகும்.

11.3 வர்த்தக லெவ் முறையில், மத்திய அரசு நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலைகள் குவிண்டாலுக்கு சாதாரண ரகம் 205 ரூபாயும் சன்ன ரகம் 215 ரூபாயும், மிகச் சன்ன ரகம் 225 ரூபாயும் ஆகும்.

11.4. பொது விற்பனையாகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலைகள், அரிசியின் அடக்க விலையடைவிடக் குறைவாகும். இந்த விலை வித்தியாசத்தை அரசு பான்யமாக ஏற்றுக் கொள்கிறது. கடந்த ஆண்டிலிருந்து பொது விற்பனையாகத்தில் நிலவி வந்த அரிசியின் விலைகளின் விவரம். அட்டவணை 4 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

12. பொது விநியோகத்தில் அரிசிக்கான மானியம் :

12.1. பல்வேறு வகைகளில் ஈட்டப்படும் அரிசியின் அளவைப் பொறுத்தும் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் வணிக நடவடிக்கைக்கான விலைகளைப் பொறுத்தும் தற்சமயம் அரசின் மானிய செலவு வருமாறு :—

ரகம்.	போக்குவரத்து செலவு உட்பட மத்திய அரசின் விலை.	தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிப கழகத் தின் அடக்க விலை.	ஒட்டு மொத்த சராசரி விலை.	பொது விநியோக விலை.	மானியம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் / கிலோவிற்கு.)					
சாதாரணம் ..	3.17	4.23	4.23	2.00	2.23
சன்னம் ..	3.83	4.40	4.07	2.50	1.57
மிகச்சன்னம் ..	4.10	4.58	4.26	2.50	1.76

[1991 செப்டம்பர் 14]

12.2. அரிசியின் மொத்த அளவில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பங்கு சாதாரண ரக அரிசியாக இருப்பதால், ஒட்டு மொத்தமான மானியம் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.88, அதாவது டன்னுக்கு ரூ. 1,880 ஆகும். பொது விநியோகத்திற்கு தேவைப்படும் அரிசி மாதமொன்றுக்கு 1.50 இலட்சம் டன்கள் என்றால் மாதமொன்றுக்கு மானியம் அளவில் அரசு ஏற்கவேண்டிய செலவு ரூ. 28.20 கோடியாகும் ஆண்டு முழுவதும் பொது விநியோகத்தின் தேவை தொடர்ந்து இவ்வாறே அமைந்தால் ஆண்டுக்கு மானியம் அளவிலான செலவு அரசுக்கு சுமார் ரூ. 338.40 கோடியாகும். நெல்லின் ஆதரவு விலைகள் உயர்த்தப் பட்டுள்ளபடியால் மானியத் தொகை மேலும் உயரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

13. கோதுமை:

13.1. கோதுமை தமிழக மக்களின் துணை நுர்வுவுப் பொருளாக உள்ளது. கோதுமை இம்மாநிலத்தில் விளைவ தில்லை. பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கு தேவைப்படும் கோதுமையின் முழு அளவும் மைய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப் படுகிறது. மைய அரசு இம்மாநிலத்திற்கு மாதத்தோறும் பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்குவதற்காக 30,000 மெட்ரிக் டன்கள் கோதுமை வழங்கிய போதிலும், நுகர்வோரால் உள்ளபடியே எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது 18,000 மெட்ரிக் டன்களிலிருந்து 23,000 மெட்ரிக் டன்களுக்குள்ள்தான் உள்ளது. கோதுமை கிலோ ரூ. 2.60 என்ற அளவில் விற்கப்படுகிறது.

13.2. மாநில அரசு கோதுமையின் நுகர்வை பிரபலப் படுத்துவதற்கு இயன்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மேற் கொண்டு வருகிறது. இது இம்மாநில மக்கள் முக்கிய உணவுப் பொருளாக அரிசியையே சார்ந்திருப்பதை குறைக்க உதவுகிறது. கோதுமைப் பொருள்களான ரவை, மைதா ஆகியவை மக்க ளால் விரும்பப்படுகின்றன. இவை இம்மாநிலத்தில் இயங்கி வரும் மொத்தம் 80,000 மெட்ரிக் டன் அரவைத்திறன் கொண்ட 46 கோதுமை உருளை மாவு ஆலைகளிலிருந்து தயாரிக்கப்படு கின்றன. இவ்வாலைகளுக்குத் தேவையான கோதுமை நாட்டின் பிற பகுதிகளிலிருந்து கிடைக்கப்பெறாத காலங்களில், மாநில அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, மைய அரசும் அவ்வாலை களின் தேவையை ஓரளவிற்கு ஈடுசெய்யும் வகையில் இந்திய உணவுக் கழகம் மூலம் பொதுச் சந்தை விற்பனையில் கோது மையை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

14. சர்க்கரை

14.1. மைய அரசு இம்மாநிலத்திற்கு நபர் ஒருவர்க்கு 425 கிராம் என்ற வீதத்தில் 1986 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை 532 இலட்சம் என்ற கணக்கில் 1-2-1987 முதல் மாதந்தோறும் 22,500 மெட்ரிக் டன்கள் லெவி சர்க்கரையை ஒதுக்கீடு செய்ய

1991 செப்டம்பர் 14]

வருகிறது. ஆனால், மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் துறை இயக்குநரின் கணக்குப்படி 1-3-1991-இல் இம்மாதிலத்தின் மக்கள் தொகை 557 இலட்சமாகும். எனவே, மாநிலத்தின் தேவைக்கும் விநியோகத்திற்கும் இடையே குறைவு உள்ளது. ஆகவே, மைய அரசின் ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை. இந்த நிலையில் மாநிலத்தின் அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர் களுக்கும் சர்க்கரையை சீராக வழங்கவேண்டும் என்பதற்காக இவ்வரசு நபருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 500 கிராம் சர்க்கரை என்ற விகிதத்தில் உச்ச அளவு ஒரு அட்டைக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கிலோ என்று நிர்ணயித்து, 1 10-1989 முதல் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

14.2. மாதம் ஒன்றுக்கு ஓர் குடும்ப அட்டைதாரருக்கு இரண்டு கிலோ என்று வரையறுத்து வழங்குவது போதுமான தல்ல. அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் நபருக்கு 500 கிராம் என்ற அளவில் வழங்க, குறைந்தது 31,000 மெட்ரிக் டன்கள் தேவைப்படுகிறது. தற்போதைய ஒதுக்கீட்டில் குறைவு ஒவ்வொரு மாதமும் சுமார் 8,000 மெட்ரிக் டன்களாகும். எனவே இவ்வரசு மைய அரசை மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கும் லெவி சர்க்கரையை 22,500 மெட்ரிக் டன்களிலிருந்து 31,000 மெட்ரிக் டன்களுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டு வருகிறது. எனினும், மைய அரசு வழக்கமான மாத ஒதுக்கீட்டில் 5 சதவீதம் மட்டுமே, 1991-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம்வரை தற்காலிகமாக உயர்த்தி அனுமதித்துள்ளது. (22,500 1,125 23,625 மெட்ரிக் டன்கள்.)

15. பாமோலின் :

15.1. பொது விநியோக முறை மூலம் பாமோலின் வழங்குவதற்கு மைய அரசின் ஒதுக்கீட்டை தமிழ்நாடு முழுவதுமாக நம்பியுள்ளது. ஓர் குடும்ப அட்டைதாரருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ பாமோலின் வீதம் வழங்க வேண்டுமானாலும் கூட இம்மாதிலத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 12,500 மெட்ரிக் டன் பாமோலின் தேவைப்படும். ஆனால், மைய அரசால் மிகக் குறைந்த அளவு பாமோலின்தான் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. 1990-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் 1,250 மெட்ரிக் டன்களாக இருந்த மைய அரசின் பாமோலின் ஒதுக்கீடு படிப்படியாக ஒவ்வொரு மாதமும் அதிகப்படுத்தப்பட்டு, 1990-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் அது 8,000 டன்களாக இருந்தது. பண்டிகை மாதமான அக்டோபர் மாதத்திற்கு 10,000 மெட்ரிக் டன்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1990-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஒதுக்கீடு கடுமையாக குறைக்கப்பட்டு, 4,000 மெட்ரிக் டன்களே மாநிலத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. மேலும், 1990 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மற்றும் 1991-ஆம் ஆண்டு சனவரி ஆகிய மாதங்களில் ஒதுக்கீடு ஏதும் செய்யப்படவில்லை. 1991-ம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட மிகக்குறைந்த

[1991 செப்டம்பர் 14]

அளவான 275 மெட்ரிக் டன்களைத் தவிர 1991-ஆம் ஆண்டு மே முதல் பாமோலின் ஒதுக்கீடு செய்வது முழுவதுமாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. 1990-91-ல் மைய அரசு ஒதுக்கீடு செய்த பாமோலின் அளவு மற்றும் பொது விநியோக முறை மூலம் வழங்கிய அளவு ஆகிய விவரங்கள் அட்டவணை 3-ல் காணலாம்.

15.2. அந்நிய செலாவணி நெருக்கடி காரணமாக மத்திய அரசு பாமோலின் இறக்குமதி செய்வதை நிறுத்தி விட்டது. இம்மாநிலத்தில் தேவையான அளவு எண்ணெய் வித்துக்களின் விளைச்சல் இல்லாததாலும், மக்கள் பாமோலின் உபயோகித்துப் பழகி விட்டதாலும், பொது விநியோக முறை மூலம் பாமோலின் வழங்குவது வெளிச் சந்தையில் எண்ணெய் விலைகளைக் கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டுவர உதவும். அதற்கொப்ப பொது விநியோக முறையில் வழங்குவதற்குகாக பாமோலினை இறக்குமதி செய்து ஓரளவு, இம்மாநிலத்திற்கு வழங்குமாறு மைய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு காலங்களில் நிலவிய பாமோலின் விலை விவரங்களை அட்டவணை 5-ல் காணலாம்.

16. மண்ணெண்ணெய் :

16.1. மண்ணெண்ணெய் பொது விநியோக முறை மூலமாக மட்டுமே மக்களுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு இன்றியமையாப் பொருளாகும். மாநிலங்களுக்கு மொத்தமாக மண்ணெண்ணெய் வழங்கும் மைய அரசு, கீழ்க்கண்டவாறு இம்மாநிலத்திற்கு மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்தது.

1. கோடைக்காலம் மார்ச், 9-லிருந்து சூன், 90 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 65,571 கிலோ விட்டர்.
2. மழைக்காலம் சூலை 90-லிருந்து அக்டோபர் 90 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 68,701 கிலோ விட்டர்.
3. குளிர்காலம் நவம்பர் 90-லிருந்து பிப்ரவரி 91 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 75,929 கிலோ விட்டர்.
4. கோடைக்காலம் மார்ச் 91-லிருந்து சூன் 91 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 65,571 கிலோ விட்டர்.
5. மழைக்காலம் சூலை 91-லிருந்து ஆகஸ்ட் 91 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 68,701 கிலோ விட்டர்.

16.2. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம் ஆகியவற்றுடன் சேர்த்து மொத்தம் 530 எண்ணெண்ணெய் மொத்த வணிகர்கள் இம்மாநிலத்தில் உள்ளனர். உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர்

1991 செப்டம்பர் 14]

பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளர் மாவட்டங்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்கிறார். இவ்வாறு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட மண்ணெண்ணெய் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் மாவட்டத்தின் மொத்த வணிகர்களுக்கு மறு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இந்த மொத்த வணிகர்கள் தங்களுக்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள நியாய விலைக் கடைகள், சில்லரைப் பதிவு சான்றிதழ் பெற்றவர்கள், கைவண்டிக் காரர்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளை ஆகியோருக்கு ஒதுக் கீடு செய்கிறார்கள்.

16.3. சென்னை மற்றும் அதன் புறநகர் பகுதிகள் மற்றும் மாவட்ட தலைநகரங்கள் ஆகியவற்றில் மாதம் ஒன்றுக்கு குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு 10 லிட்டர் வீதமும், மற்ற நகராட்சி பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு, அட்டை ஒன்றுக்கு 6 லிட்டர் வீதமும் நகரப் பஞ்சாயத்து மற்றும் நகரியப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் வீதமும் கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 3 லிட்டர் வீதமும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகிக்கப்படுகிறது. நலகிரி மாவட்டத்தில் மாவட்ட தலைமையகம் மற்றும் நகராட்சி பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 15 லிட்டர் வீதமும், நகரப் பஞ்சாயத்து மற்றும் நகரியப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 19 லிட்டர் வீதமும் கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் வீதமும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

16.4. மைய அரசு மண்ணெண்ணெயின் விலையை குறைத்ததால் சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளில் மண்ணெண்ணெயின் விலை 1-8-1991 முதல் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 2.95 ரூபாயிலிருந்து 2.70 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் தங்கள் மாவட்டங்களில் பொது விநியோக முறையில் மண்ணெண்ணெய் விற்பனை விலையை இது போன்று குறைக்கு மாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். பல்வேறு காலங்களில் மண்ணெண்ணெயின் விலை விவரங்களை அட்டவணை 6-ல் காணலாம்.

16.5. சென்னை நகரில் ஏறத்தாழ 2,840 கைவண்டிக் காரர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 100 லிட்டர் வீதம் மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கு பொது விநியோக முறை விலையில் விநியோகிப்பதற்காக மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. மாவட்டங்களில் இவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 50 லிட்டர் வீதம் மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கு பொது விநியோக முறை விலையில் விநியோகிப்பதற்காக மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. இந்த கைவண்டிக்காரர்கள் குடும்ப அட்டைதாரர்களின் அதிகப்படியான தேவைகளை நிறைவு செய்கிறார்கள்.

16.6. நியாய விலைக் கடைகளைத் தவிர 2,900 சில்லரை வணிகர்களும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் சில்லரை பதிவுச் சான்றிதழ்

[1991 செப்டம்பர் 14]

பெற்றவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் குடும்ப அட்டை தாரர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு சில்லரை வணிகருக்கும் 5,000க்கு மேற்படாமல் குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

16.7. இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் மண்ணெண்ணெய் முழுவதுமாக எடுக்கப்பட்டு விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதில் இவ்வரசு உறுதி கொண்டுள்ளது.

17. நியாயவிலைக் கடைகள். :

17.1. மக்கள் சுலபமாக சென்றடையும் வகையில் நியாயவிலைக் கடைகளை அமைத்தல் பொது விநியோக முறையின் ஒரு முக்கியமான குறிக்கோளாகும். வரையறுக்கப்பட்ட பொருட்கள் சுலபமாய் கிடைத்தல், அவை நல்ல தரத்திலும், நியாயமான விலையிலும் கிடைத்தல் ஆகியவை பொது விநியோகத்தில் மற்ற மூன்று குறிக்கோள்களாகும். நியாயவிலைக் கடைகள், குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் ஒரே சமயத்திலும் தேவையான அளவிலும் பெறும் வகையில் இயங்க வேண்டியது அவசியம். தற்போது மாநிலத்தில் மொத்தம் 21,968 நியாய விலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் 20,907 கடைகளை கூட்டுறவு சங்கங்களும், மீதமுள்ள 1,061 கடைகளை தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும் நடத்தி வருகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் 16,843 நியாயவிலைக் கடைகளும், நகர்ப்பகுதிகளில் 5,125 கடைகளும் இயங்கி வருகின்றன.

17.2. 1989 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் திங்களில் மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து நியாயவிலைக் கடைகளையும் சீரமைத்து, ஒவ்வொரு கடையிலும் 8,000 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மிகாதவாறு குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஒரு கொள்கை முடிவெடுத்தது. இதன் முதல் படியாக 1,200 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேல் இணைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து நியாயவிலைக் கடைகளையும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம் என்றும் அரசும் முடிவெடுத்தது. இதன்படி 1,202 புதிய நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும். 31-7-1991 வரையில் 834 புதிய கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

17.3. இந்த நியாயவிலைக் கடைகளைத் தவிர தேவைப்படும் இடங்களில் கடை நடத்த, கட்டிடங்கள் வாடகையின்றி வழங்கப்படும் பட்சத்தில், பகுதிநேர நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்த கடைகளுக்கு அரசு மானியம் எதுவும் வழங்காது. மேற்கண்ட நடவடிக்கையால் மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வருவாய் கிராமத்திலும் ஒரு நியாய விலைக் கடை தற்போது இயங்கி வருகிறது.

1991 செப்டம்பர் 14]

18. நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகள் :

நெடுந்தூரமுள்ள மற்றும் எளிதில் சென்றடைய முடியாத பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள், இன்றியமையாப் பொருட்களை பொது விநியோக முறை மூலம் பெற உதவும் வகையில் அரசு, வடஆற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் இரண்டு நியாய விலைக் கடைகளையும், திண்டுக்கல்—அண்ணாமாவட்டத்தில் ஒரு கடையையும், திருநெல்வேலி-கட்டமொம்மன் மாவட்டத்தில் ஒரு கடையும், ஆக மொத்தம் 4 நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகளை தற்போது நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசு 7 வாகனங்கள் வாங்க மாநில அரசுக்கு மானியமும், கடனும் வழங்கியுள்ளது. இந்த 7 வாகனங்கள், நீலகிரி மாவட்டத்தில் 3, பெரியார் மாவட்டத்தில் 2, திண்டுக்கல் அண்ணாமாவட்டத்தில் 1 மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 1 என்ற விகிதத்தில் நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகளாக பயன்படுத்தப்படும்.

19.1 ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

மைய அரசு உதவி திட்டமான ஒருங்கிணைந்த மலை வாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம். இம் மாநிலத்தில் மலை வாழ் மக்கள் மேம்பாட்டிற்காக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டம், இம் மாநிலத்தில் கீழ்க்குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களிலுள்ள மலைப்பகுதிகளில் மட்டும் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது :—

மாவட்டம்.	வட்டா ரங்களின் எண் ணிக்கை.	கடை களின் எண் ணிக்கை.	மக்கள் தொகை.	திட்டத் தின்சீழ் வரும் குடும்ப அட்டை களின் எண் ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
வடஆற்காடு— அம்பேத்கார்.	1	10	23,079	5,031
திருவண்ணாமலை- சம்பவராயர்.	..	21	16,181	2,816
தென்னாற்காடு	1	21	23,935	4,771
தர்மபுரி	1	23	11,931	2,435
சேலம் ..	5	73	90,540	21,698
திருச்சிராப்பள்ளி	1	3	8,404	1,536
மொத்தம் ..	9	151	1,74,070	38,287

[1991 செப்டம்பர் 14]

19.2. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரிசியும் கோதுமையும் மலை வாழ் மக்களுக்கு மிகக் குறைந்த விலையில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மைய அரசினரால் வழங்கப்படும் மானியத்திற்கும் மேல், இம் மாநில அரசும் மேலும் கூடுதலாக மானியம் வழங்கி சாதாரண ரக அரிசியை 10-4-1991 முதல் கிலோ 1.75 ரூபாய் என்ற விலையிலும் கோதுமையை 1-5-1990 முதல் கிலோ 2.20 ரூபாய் என்ற விலையிலும் வழங்கி வருகிறது.

19.3. மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு மாதத்திற்கு சுமார் 4,200 குவிண்டால் அரிசியும், சுமார் 80 குவிண்டால் கோதுமையும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் மாநில அரசிற்கு ஏற்படும் மானிய செலவினத் தொகை மாதத்திற்கு சுமார் ரூபாய் 3.75 இலட்சமாகும்.

20. குடும்ப அட்டைகள் :

20.1. தற்போது மாநிலத்தில் சுமார் 125 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் பழக்கத்தில் உள்ளன. மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து குடும்பங்களும் பொது விநியோகத்தின் மூலம் பயனடைகின்றன.

20.2. மாநிலத்திலுள்ள போலி குடும்ப அட்டைகளைக் களையும் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கைகளின் விளைவாக 28-2-1991 வரை சுமார் 3.5 இலட்சம் போலி குடும்ப அட்டைகள் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் களையப்பட்டன. இதனால் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் சுமார் 41.97 கோடி ரூபாய் மானியம் மிச்சப்படும். இந்த தீவிர நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன.

21. விழிப்புப் பணி குழுக்கள் :

21.1. மக்களுக்கு பொது விநியோகம் மூலம் வழங்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்கள் நல்ல தரத்துடனும், சரியான எடையுடனும் வழங்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டு அரசு ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடைக்கும் ஒரு விழிப்புப் பணி குழுவினை அமைத்துள்ளது. இக்குழுவின் மொத்த உறுப்பினர்களில் குறைந்த பட்சம் இரண்டு பெண் உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுவர். இவை தவிர, வட்ட அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் கூட பொது விநியோக முறை சீராக நடைபெறும் பொருட்டு விழிப்புப் பணிக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

21.2. பொது விநியோகத்திற்கான விழிப்புப் பணிக் குழுக்கள் தவிர நியாயவிலைக் கடை பணியாளர்கள் மீது நேரடியாக உள்ள குற்றச்சாட்டுகளை ஆய்வு செய்யும்

1991 செப்டம்பர் 14]

பொருட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தலைமையில் ஒரு ஒழுங்கு நடவடிக்கைக் குழுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

22. மக்கள் குறைகளைத் தீர்த்தல்:

22.1. நியாயவிலைக் கடைகளின் நடைமுறைகள் குறித்து மக்கள் தாங்கள் வெளியிட விரும்பும் குற்றச் சாட்டுகளை தெரிவிக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடையிலும் ஒரு புகார் பெட்டியும், புகார் புத்தகமும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மூலம் குடும்ப அட்டைதாரர்கள் நியாய விலைக் கடையின் செயல்பாடு குறித்த தங்கள் குற்றச் சாட்டுகளை தெரிவிப்பதுடன் கடை சிறந்த முறையில் இயங்குவதற்கான தங்களது ஆலோசனைகளையும் தெரிவிக்கலாம். கண்காணிப்பு அதிகாரிகளால் இந்த குற்றச் சாட்டுகளும் ஆலோசனைகளும் பரிசீலிக்கப்பட்டு குடும்ப அட்டைதாரர்களின் குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றன.

22.2. எடை குறைவு, இருப்பு குறைவு, மற்றும் கடைகளில் தேவையான அளவு பொருட்களின் இருப்பின்மை ஆகியவை பொதுவாக நியாயவிலைக் கடைகளின்மீது கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுகளாகும். பொருட்கள் முழுமையாக வழங்கப்பட்டு, அவை முழுவதுமாக எடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதை உறுதி செய்வதற்காக மாவட்ட அளவில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் ஒதுக்கீட்டு குழுவொன்று மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தலைமையில் இயங்கி வருகிறது. இந்தக் குழு கடைகளில் தேவையான பொருட்கள் இருப்பு இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்கிறது. மாதத் தொடக்கத்தில் கடைகளில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் தேவையான அளவு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நியாயவிலைக் கடையின் சென்ற மாத ஒதுக்கீட்டில் 80 சதவீதத்தை முன்னதாகவே எடுக்க கடைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நியாயவிலைக் கடைகளின்மீது வேறு குறைகள் ஏதாவது இருப்பின் அவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வாரம் தோறும் கூட்டும் கூட்டத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிவர்த்திக்கப்படுகின்றன.

22.3. எடைக் குறைவினை தவிர்க்கும் பொருட்டு கூட்டுறவுச் சங்க பிரதிநிதிகளின் முன்னிலையில் தரப்படுத்தப்பட்டு, அரிசி 100 விழுக்காட்டுக்கு எடை போட்டு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கிடங்குப் பணியாளர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பெறப்பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களை குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு எடை குறையாமல் வழங்கப்பட வேண்டியது கடைகளின் பொறுப்பாகும். குடும்ப அட்டைதாரர்கள் பொருள்களின் எடையை சரிபார்த்துக்கொள்ள ஏதுவாக, சென்னை நகரத்திலுள்ள சில நியாயவிலைக் கடைகளில் எடை பார்க்கும் இயந்திரங்கள் வைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1991 செப்டம்பர் 14]

22.4. தீவிரமான மற்றும் இடைவிடாத மேற்பார்வையினால்தான் எடைக் குறைவும், இருப்புக் குறைவும் நீக்கப்பட முடியும். கோட்ட வருவாய் அலுவலர், மாவட்ட வருவாய் அலுவலர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை அதிகாரிகள் மற்றும் மண்டல அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள அரசின் மிக மூத்த அதிகாரிகள் ஆகியோர் நியாயவிலைக் கடைகளை தீவிரமாக மேற்பார்வையிடுகிறார்கள். எனினும், நியாயவிலைக் கடைப் பணியாளர்கள் அதிகமான அதிகாரிகள் அடிக்கடி கடைகளை சோதனை செய்வது தங்களுக்கு தொல்லை கொடுப்பதாக முறையிடுவதால், மேற்பார்வை அதிகாரிகள், பொது விநியோக முறை வெற்றி பெறுவதைக் கருத்திற் கொண்டு, கடைப் பணியாளர்களுக்கு உதவும் வகையிலும் அவர்களை வழி நடத்தி செல்லும் வகையிலும் கடைகளை மேற்பார்வையிடுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

II. தமிழ்நாட்டில் விலைவாசி நிலவரம் :

23.1. வெளி அங்காடியில், இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலையை மாநில அரசு தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது. இதனால் இயல்பு மீறிய விலை ஏற்ற இறக்கம் ஏற்படும் போது, சரியான நடவடிக்கை எடுக்க முடிகிறது. அனைத்து இன்றியமையாப் பொருட்களின் வெளி அங்காடி அலைகள் குறித்த வாராந்திர அறிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து பெற்று, கணிப் பொறி தகவல் அமைப்பில் பாதுகாத்து வைத்து செய்முறைப்படுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலையில் இயல்பு மீறி ஏற்படுகிற விலை ஏற்ற இறக்கம் கண்காணித்து வரப்படுகிறது. இணைப்பில் காட்டப்பட்டுள்ள 1 முதல் 3 வரையிலுள்ள படங்கள் மாநிலத்தில் 1990-91-ம் ஆண்டில் சில இன்றியமையாப் பொருட்களின் வெளி அங்காடி சில்லரை விலைகளின் சராசரி நிலவரத்தைக் காட்டுகின்றன.

23.2. 1990-91-ம் ஆண்டின் தென்மேற்குப் பருவ காலத்தில் இம் மாநிலத்தில் தேவையான அளவுக்கு மழை கிடைக்கவில்லை என்பது இங்கே முதலில் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் விளைச்சல் பரப்பு குறைந்ததன் காரணமாக உணவுப் பொருட்களின் விளைச்சலும் எதிர்பார்த்ததைவிடக் குறைந்தது. வளைகுடாப் போருக்குப் பின் இந்தியா முழுவதும் ஏற்பட்ட பொதுவான பணவீக்கப் போக்கு காரணமாகவும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகள் தமிழ்நாட்டிலும் உயர்ந்து காணப்பட்டது. இருப்பினும், சில முக்கியமான நுகர்வோர்பொருட்களான அரிசி, சோளம், கம்பு, கடலைப்பருப்பு, கடலை எண்ணெய் மற்றும் உருளைக் கிழங்கு, தக்காளி, வெங்காயம் போன்ற காய்கறி வகை ஆகியவற்றின் விலைகள் 1991, ஆகஸ்ட் திங்களில் மாறாமலிருந்தன.

1991 செப்டம்பர் 14]

23.3. புழுங்கலரிசியின் (சாதா ரகம்—சி. ஆர். 1009) சில்லரை விலை, 1990 ஏப்ரலில் கிலோ ஒன்றுக்கு 4.10 ரூபாயாக இருந்தது. இதன் விலை, 1990 டிசம்பரில் 4.85 ரூபாயாக சிறிது அதிகரித்தது. ஆனால், பின்னர், 1991 ஜூலையில் 4.60 ரூபாயாக குறைந்தது. பச்சரிசியின் (சாதா ரகம்— சி.ஆர். 1009) சில்லரை விலை, 1990 ஏப்ரலில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 4.25 ஆக இருந்தது. இதன்விலை, 1990, டிசம்பரில் 5.15 ரூபாய் வரை உயர்ந்தது. பின்னர் 1991 ஜூலையில் ரூ. 4.95க்குக் குறைந்தது.

23.4. இம்மாநிலத்தில் பயிற்று வகைகளின் உற்பத்தி, இதன் தேவைகளை நிறைவு செய்யப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, பயிற்று வகைகளின் விலை ஏற்ற இறக்கம் பெருமளவில் பயிற்று வகைகளை உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களான ஆந்திரப் பிரதேசம், குஜராத், மத்தியபிரதேசம், இராஜஸ்தான், உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பயிற்று வகைகளின் அளவைப் பொறுத்தே உள்ளது. மேற் சொன்ன மாநிலங்களிலிருந்து போதிய அளவு பயிற்று வகைகள் வரப் பெறாததால், கடலைப் பருப்பு தவிர, அனைத்து வகைப் பயிறுகளின் விலையும் சற்று உயர்ந்தது.

23.5. இம்மாநிலத்தில் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிற துவரம்பருப்பின் விலை 1990, ஏப்ரலில் ஒரு கிலோ 11.85 ரூபாயாக இருந்தது. இது 1991, ஜூலையில் 18.00 ரூபாயாக உயர்ந்து உளுத்தம்பருப்பின் விலை 1990, ஏப்ரலில் 10.90 ரூபாயாக இருந்தது. இது சில விலை ஏற்ற இறக்கங்களுடன் 1991 ஜூலையில் 13.60 ரூபாயாக உயர்ந்தது. கடலைப் பருப்பின் விலை, 1990 ஏப்ரலில் 10.25 ரூபாயாக இருந்தது. இது 1990 அக்டோபரில் 11.50 ரூபாயாக உயர்ந்தது. பின்னர், 1991 ஜூலையில் 10.50 ரூபாய்க்குக் குறைந்தது. பாசிப் பருப்பின் விலை, 1990 ஏப்ரலில் 11.20 ரூபாய்க்கும், 1991 பிப்ரவரியில் ரூ. 11.95-க்கும் இடைப்பட்ட விலைகளில் நிலவி வந்தது. பின்னர் இதன் விலை, 1991 ஜூலையில் 11.85 ரூபாய்க்குக் குறைந்தது.

23.6. அனைத்து வகை சமையல் எண்ணெய்களின் விலைகளும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அதிகரித்தன. தமிழ்நாடு உட்பட இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும், பயிர் விளையாததும் இறக்கு மதி செய்யப்பட்ட பாமோலின் குறைந்த அளவு கிடைத்ததுமே இந்த விலை உயர்வுக்குக் காரணம்.

23.7. தமிழ்நாட்டில் நிலக் கடலை உற்பத்தி குறைந்ததாலும் பெருமளவில் நிலக்கடலை உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களான ஆந்திரப் பிரதேசம், குஜராத், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து போதிய அளவு கிடைக்காததாலும் கடலை எண்ணெய் விலையேற்றம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில்

[1991 செப்டம்பர் 14]

அமைந்தது. கடலை எண்ணெயின் விலை 1990 ஏப்ரலில் கிலோ ஒன்றுக்கு 25.85 ரூபாயாக இருந்தது. இதன் விலை 1991 ஜனவரியில் 38.65 ரூபாயாக உயர்ந்தது. இருப்பினும் உள்ளூர்வரத்து காரணமாக இதன் விலை 1991 ஜூலையில் 37.65 ரூபாய்க்கு குறைந்தது.

23.8. நல்லெண்ணெயின் விலையேற்றம் கடலை எண்ணெயின் விலை அளவுக்கு இல்லை. இதன் விலை 1990 ஏப்ரலில் கிலோ ஒன்றுக்கு 31.35 ரூபாயாக இருந்தது. இது பின்னர் 1991 பிப்ரவரியில் 39.40 ரூபாயாக உயர்ந்தது. பின்னர் இதன் விலை மீண்டும் 1991 ஜூலையில் 33.95 ரூபாயாகக் குறைந்தது.

23.9. மிளகாய் வற்றல் விலை 1990, ஏப்ரலில் கிலோ ஒன்றுக்கு 12.55 ரூபாயாக இருந்தது. இது சில விலை ஏற்ற இறக்கங்களுடன் 1991, ஜூலையில் 32.25 ரூபாயாக உயர்ந்தது. பெருமளவில் மிளகாய் உற்பத்தியாகும் ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலத்திலிருந்து போதுமான அளவு மிளகாய் வற்றல் வராததும் இம் மாநிலத்தில் போதிய அளவு உற்பத்தியாகாததும் இந்த விலை உயர்வுக்குக் காரணமாகும்.

23.10. புளியின் விலை 1990 ஏப்ரலில் ஒரு கிலோ 9.85 ரூபாயாக இருந்தது. இதன் விலை ஒவ்வொரு மாதமும் சிறிது சிறிதாக உயர்ந்து 1991 ஜனவரியில் 12.10 ரூபாயாக இருந்தது. இருப்பினும் இதன் விலை பின்னர் 1991, ஜூலையில் ரூ. 9.95 ஆகக் குறைந்தது.

23.11. தனியாவின் விலை, 1990 ஏப்ரலில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 12.20 ஆக இருந்தது. இதன் விலை குறைந்த அளவுவரத்து காரணமாக 1991 ஜூலையில் ரூ. 13.85 ஆக உயர்ந்தது.

24. விலை கண்காணிப்பு:

உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள விலை கண்காணிப்புக் குழு மாநிலத்தில் வெளிச் சந்தையில் நிலவும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் மொத்த விலை, சில்லரை விலை மற்றும் அவை கிடைக்கும் தன்மை ஆகியவற்றைச் சேகரித்து, சந்தை நிலவரத்தை கவனித்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும் பொருட்டு விலை நிலவரத்தை கூர்ந்து ஆய்வு செய்கிறது.

25. பலவகை.

இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை உயரும்போது விலையைக் கட்டுபடுத்துவதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. காய்கறிகளின் விலைகள் பெருமளவு உயர்ந்தபோது, அரசு காய்கணிப் பொருட்கள் மொத்த வணிகர்

1991 செப்டம்பர் 14]

கள் சங்கத்துடன், 1991, ஜூலை திங்களில் கூட்டம் நடத்தி காய்கறிகளின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தது. தற்போது அனேகமாக அனைத்து காய்கறிகளின் விலைகளும் கணிசமான அளவு குறைந்துள்ளன. மேலும் உணவு விடுதிகளில் விற்கப்படும் உணவுப் பொருட்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்காக அரசு உணவு விடுதி உரிமையாளர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. மாவட்ட ஆட்சியாளர்களும், அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள உணவு விடுதி உரிமையாளர்கள் சங்கங்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியுள்ளனர்.

IV, 1955-ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

26.1 மைய அரசின் 1955ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் இன்றியமையாப் பொருட்கள் தேடர்ந்து சீராக கிடைக்கப் பெறுவதை உறுதி செய்வதற்கு மாநில அரசு பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள சில முக்கியமான கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள் உணவுத்துறைக்கு தொடர்புடையவையாகும்.

- (1) தமிழ்நாடு இன்றியமையா வாணிபக் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்தல்) ஆணை. 19.4 ;
- (2) தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வாணிகம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்தல்) ஆணை. 1973; மற்றும்
- (3) தமிழ்நாடு அட்டவணைப் பொருட்கள் (குடும்ப அட்டை மூலம் பங்கிட்டு ஒழுங்குபடுத்துதல்) ஆணை. 1982.

26.2 மேற்காணும் ஆணைகள் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் பணியாளர்களால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இப்பணியினை செயல்படுத்த குடிமைப் பொருள் வழங்கல் குற்றப் புலனாய்வு பிரிவினர் உதவுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் ஒரு குடிமைப் பொருள் வழங்கல் குற்றப் புலனாய்வு பிரிவுக்குழு ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. நிலைமையை உன்னிப்பாக கவனிக்கவும், தீவிர சோதனை செய்தும், வழக்குகள் தொடர்ந்தும் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை அமுல்படுத்தும் அமைப்பு விழிப்புடன் செயல்படுவதை உறுதி செய்யுமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். 1990ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலும், 1991ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் சூலை வரையிலும் செய்யப்பட்ட திடீர் சோதனைகளின் விளைபயன்கள் அட்டவணை 7-ல் ஒப்புமை செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1991 செப்டம்பர் 14]

26.3 கள்ளச்சந்தையினை தீவிரமாக ஒடுக்க, 1980 ஆம் ஆண்டு கள்ளச்சந்தை தடுப்பு மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்கள் வழங்குதலை நிலை பேணுதல் சட்டத்தின்கீழ் 1986 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு சமீபத்தில் நடவடிக்கை தொடரப்பட்டுள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் 10 நபர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

27. உணவுக் கலப்படத்தைத் தடுத்தல்

உணவுக் கலப்பட தடைச் சட்டத்தை நலவாழ்வு இந்திய மருத்துவம், ஹோமியோபதி மற்றும் மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை செயற்படுத்தி வருகிறது. மாநிலத்தில் ஏழு உணவுப் பகுப்பாய்வு சோதனைக் கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1990 சனவரி திங்கள் முதல் 1991 சூன் திங்கள் வரையிலான காலத்தில் 28,007 சட்டபூர்வ மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 1,845 மாதிரிகளில் கலப்படம் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே காலத்தில், 1,601 இனங்களில் குற்ற வழக்குகள் தொடர்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின்கீழ், இந்தக் காலத்தில், ரூ. 4.33 இலட்சம் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் ஒரு பகுப்பாய்வு சோதனைக்கூடம் 1982 ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வருகிறது. இது அனைத்து உணவு தானியங்கள், கோதுமைப் பொருட்கள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய்களைச் சோதனை செய்யவல்லது. நுகர்வோருக்கு நல்ல தரமான உணவு தானியங்களை வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக கிடங்குகள், கொள்முதல் மற்றும் சேமிப்பு முனைகளில் சோதனைகளுக்கான மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் இயங்கி வரும் சோதனைக் கூடத்தில் சர்க்கரையையும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக ரூ. 1.26 இலட்ச மதிப்பீட்டில் சோதனைக் கருவிகள் வாங்குவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1990 ஆம் ஆண்டில் 1,85 மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் 1,416 மாதிரிகள் தரம் குறைந்தவை என கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1991-92 ஆம் ஆண்டில் உணவு பகுப்பாய்வு சோதனைக் கூடத்தை பலப்படுத்துவதற்கும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

28. எடைகள் மற்றும் அளவைகள்.

1976-ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் தரங்கள் நிர்ணய சட்டத்தையும் 1985 ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தையும் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத்துறை அமுல்

1991 செப்டம்பர் 14]

படுத்தி வருகிறது. சட்டபூர்வ அளவைகள் கட்டுப் பாட்டாளர் தலைமையில் 21 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர் ாளும் இதர களப்பணியாளர்களும் உள்ளனர். 1990 னவரி திங்கள் முதல் 1991 சூலைத் திங்கள் வரையிலான காலத்தில் 1977ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவை கள் (பொட்டலப் பொருட்கள்) விதிகளின் கீழ் 9,428 குற்ற முக்குகளும், 1985ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அள வகள் (செயற்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் 2,388 குற்ற முக்குகளும் தொடரப்பட்டுள்ளன. இதே காலத்தில் மற்சொன்ன சட்டங்களின் கீழ் முறையே ரூ. 10.983 இலட்சம் ரூ. 26.79 இலட்சம் அபராதத் தொகையாக விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய சட்டங்கள் செயற் படுத்துதல் தொடர்பாக கூட்டுறவு, உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது.

V. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு.

29.1. “ நுகர்வோர் நலன் காத்தல் ” இத்துறையின் குறிக்கோளாகும். 1986ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாது காப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நுகர்வோர் நலனைப் பாதுகாக்க இம்மாநில அரசு கீழ்க்கண்ட அமைப்புகளை உருவாக்கி யுள்ளது.

1. மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு ;
2. சென்னையை தலைமையகமாகக் கொண்ட மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம் ;
3. 21 மாவட்டங்களிலும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள்.

29.2. மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக்குழு ஒரு ஆலோ சனைக் குழுவாகும். உணவு மற்றும் கூட்டுறவு அமைச்சர் இக்குழுவிற்குத் தலைவராவார். இக்குழுவில் அலுவல் சார் உறுப்பினர்களும், வணிகம் மற்றும் தொழில், தன்னியலாகச் செயல்படும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு அமைப்புகள், சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள மகளிர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்ற அலுவல் சார்பில்லாத உறுப்பினர்களும் அங்கம் வகிக்கின்றனர். 1988ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் தொடங்கி இக்குழு, ஏழு கூட்டங்களைக் கூட்டியுள்ளது. இக்குழுவின் ஆலோசனைகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

29.3. மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையத்தின் தலைவராக ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி ஒருவர் பொறுப்பு வகிக்கிறார். ஒரு பெண் உறுப்பினர் உள்பட இரண்டு உறுப்பினர்கள் இந்த ஆணையத்திற்கு

[1991 செப்டம்பர் 14]

நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இம்மாநிலத்தில் உள்ள 21 மாவட்ட அமைப்புகளுக்கு 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் சென்னை, சேலம், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், புதுக்கோட்டை மற்றும் மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு நிதி மன்றங்களின் தலைவர்களே அந்தந்த மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகளுக்கும் தலைவர்களாக உள்ளனர். எஞ்சியுள்ள 15 மாவட்டங்களில் அந்தந்த மாவட்டங்களின் நிதிபதிகளே அந்தந்த மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகளுக்கும் தலைவர்களாக உள்ளனர். ஒரு பெண் உறுப்பினர் உட்பட இரண்டு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்ட அமைப்புகளுக்கும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

29.4. இந்த மாநில ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட அமைப்புகளின் இன்றியமையாத சில ஆணைகள் செய்தித் தாள்களில் வெளியாகின்றன. முக்கிய செய்தித்தாள்களில் வெளியாகும் இச் செய்திக்குறிப்புகள், நுகர்வோர்கள் குறைகளை வீண் செலவின்றி உரியகாலத்தில் தீர்த்து வைக்க இவ்வாறான அமைப்புகள் உள்ளன என்று நுகர்வோரிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதோடு, உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் தங்களது பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் பெருமளவு உதவி செய்கிறது.

29.5. உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையின்படி நிதிப்பற்றாக்குறை இல்லாவிடில் ஒவ்வொரு மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகளுக்கும் நுகர்வோர் குறைகளை விசாரிப்பதற்கு மட்டும் தனியாக ஒரு மாவட்ட நிதிபதியையோ அல்லது ஒவ்வு பெற்ற ஒரு மாவட்ட நிதிபதியையோ நியமித்து இந்த அமைப்புகளுக்கு தனியாக இட ஒதுக்கீடு செய்து தனியாக அலுவலர்களை நியமனம் செய்தால், இம்மாவட்ட அமைப்புகள் நன்கு செயல்படுவதற்கு ஏதுவாகும் என்ற கருத்து வெளியிடப்பட்டது. எனினும் இவ்வாறு தனியாக மாவட்ட அமைப்புகளை உருவாக்க மாநில அரசுக்கு நிதிப்பற்றாக்குறை உள்ளது. 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு நிதி மன்றங்களுக்கு மைய அரசு நிதி உதவி அளிப்பதால், மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் அமைப்புகளுக்கும் இவ்வாறு மைய அரசு நிதி உதவி அளித்தால் இம்மாவட்ட அமைப்புகள் செம்மையாக செயல்பட உதவும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மைய அரசு இம்மாவட்ட அமைப்புகளின் செலவினங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் மைய அரசு இக்கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

29.6. 1986-ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினை திருத்தம் செய்வதற்கு மைய அரசு ஒரு பணிக்குழுவினை நியமனம் செய்துள்ளது. இப்பணிக்குழுவில் மாநில உணவு மற்றும் கூட்டுறவு அமைச்சரோ அல்லது அவரின் பிரதிநிதியோ ஒரு உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இப் பணிக்குழு

1991 செப்டம்பர் 14]

வின் முதல் கூட்டம் 28—3—1991 அன்று கல்கத்தாவில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது கூட்டம் 30—9—1991 அன்று புது டெல்லியில் நடைபெற உள்ளது.

30. இத்துறையின் வேறு நடவடிக்கைகள் 8

30.1. பெரும்பாலான நுகர்வோர்கள் அவர்களது உரிமைகளை அறியாதவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு முறைசார்ந்த மற்றும் முறைசாராக் கல்விமூலம் அறிவு புகட்ட மாநில அரசு வெவ்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் 13,000 முதியோர் கல்வி மையங்களில் பயன்படும்வகையில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் ஒரு துணை நூலாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது உணவுக் கலப்படம் மற்றும் அவற்றை கண்டுபிடித்தல் குறித்த ஒரு பாடத்தை வேதியல் போதிக்கும் கல்லூரிகளில் பாடத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. நுகர்வோர் பாதுகாப்பை எம்.பில். மற்றும் பி.எச்.டி. போன்ற துறைகளில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுடன் ஒரு தலைப்பாக வைக்கும்படி இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து பல்கலைக் கழகங்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

20.2. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் நடத்தப்பெறும் பெரும் அங்காடிகள் மற்றும் பல்பொருள் அங்காடிகள் ஆகியவற்றில் கலப்படத்தை கண்டுபிடிக்க சுமார் 400 கலப்பட ஆய்வுப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதே கலப்பட ஆய்வுப் பெட்டிகள் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வணிபக் கழகத்தின் மாவட்ட மற்றும் வட்ட அளவிலான அலுவலகங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கல்வித் துறையின் கீழ் இயங்கும் நடமாடும் அறிவியல் வண்டிகளுக்கும், ரூ. 25,052.50 செலவில் 55 கலப்பட ஆய்வுப் பெட்டிகளை வாங்குவதற்கும் அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது.

31. கருத்தரங்குகள் நடத்துதல் :

31.1. மைய அரசின் நிதி உதவியோடு, இந்த அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாநில அளவிலான நுகர்வோர் பாதுகாப்பு கருத்தரங்குகளை நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆண்டு இக்கருத்தரங்கு திரு நெல்வேலி—கட்டபொம்மன் மாவட்டத்திலுள்ள சங்கர் நகரில் நடைபெற்றது.

31.2. இம்மாநிலத்தில் 115 தன்னியலாகச் செயல்படும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் உள்ளன. சில தன்னியலாகச் செயல்படும் நுகர்வோர் அமைப்புகள் மிகச் சிறந்த முறையில் நுகர்வோர் நலனுக்காக பணியாற்றி வருவதால், இந்த அமைப்புகளுக்கு கருத்தரங்குகள் நடத்துவதற்கு அரசு நிதி உதவி அளிக்கிறது. மைய அரசு உருவாக்கியுள்ள நுகர்வோர் பாதுகாப்பிற்கான இளைஞர் விருதினை போலவே, நுகர்வோர் பாதுகாப்பிற்காக மாநில அளவிலான ஒரு விருதினை எவ்வித வயது வரம்பு

[1991 செப்டம்பர் 14]

மின்றி இந்த மாநில அரசும் உருவாக்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் படி ஒரு முதல் பரிசு, ஒரு இரண்டாம் பரிசு, ஒரு மூன்றாம் பரிசு ஆகியவை முறையே ரூ.3,000, ரூ.2,000, ரூ.1,000-என்ற அளவில் ஒரு சான்றிதழுடன் அளிக்கப்படுகின்றன. 1990 ஆம் ஆண்டுக் கான இந்த விருதினைப் பெறுவதற்கு திரு. முனிவேலு, பேராசிரியர் சீனிவாச நாராயணசாமி, திரு. கே. கதிர்மதியோன் ஆகியோர் முறையே முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் பரிசுகளை பெறுவதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். நுகர்வோர் நலனுக்கு சீரிய முறையில் பணியாற்றுவதற்கு இவ்வாறான பரிசுகள் ஒரு ஊக்குவிப்பாக அமையும் என்று நம்பப்படுகிறது.

31.3. நுகர்வோர்களை, மக்களை விரைவாக சென்றடையும் சாதனங்கள் மூலம் விழிப்படையச் செய்யும் வகையில், நுகர்வோர் நலன் குறித்த மைய அரசின் திரைப்படத்துறை வெளியிட்டுள்ள 'திருருசேட்' என்ற திரைப்படம் வாங்கப்பட்டு, இம்மாநிலத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் உள்ள திரையரங்குகளில் திரையிட அனுப்பப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் நலன் குறித்த காசெட்டுகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

31.4. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு தொடர்பான செயல்களை முன்னிறுத்தி தன்னியலாகச் செயல்படும் சில முதன்மை நுகர்வோர் அமைப்புக்களுடன் கூட்டங்கள் நடத்தி அவர்களது குறைகள் ஆலோசனைகள் பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றின் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி அரசு செயலாளர்கள் துறைத்தலைவர்கள் அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் ஆகியோர் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். எல்லாத் துறைத் தலைவர்களும் அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்களும் அவர்கள் துறையில் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் அல்லது அவர்கள் வழங்கும் சேவைகள் மீது நுகர்வோர்கள் கூறும் குறைகளை கேட்டறிந்து களைவதற்கு அவர்களது அலுவலகத்தில் ஒரு நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் பிரிவினை அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

VI. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்.

32.1. அரசு நிறுவனமான தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் 1972 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இதன் நோக்கம் கொள்முதல், சேமிப்பு, பதப்படுத்தல் தேவையான இடங்களுக்கு உணவு தானியம் மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்களை கொண்டு செல்லுதல், விநியோகித்தல், விற்பனை செய்தல் அரசின் நலன் பயக்கும் திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் மற்றும் அதற்கு தேவையான மூலதனம், நிதி ஆதாரங்கள் தேடுதல், தொழில் நுட்பம் மற்றும் மேலாண்மை சேவைகள், அறிவுரை உதவி போன்ற பணிகளை செய்தல் ஆகியவை, 1972-ல் சுமார் 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருந்த விற்பனை 1988-89 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 751 கோடி அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. இந் நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 30 கோடியாகும். செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ.22.04 கோடியாகும்.

1991 செப்டம்பர் 14]

32.2. இக்கழகம், தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் தலைமையில் அவருக்குக்கீழ் உதவியாக பல அலுவலர்களுடன் பணியாற்றி வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒருமண்டலமாக 21 மண்டலங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மண்டலமும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி அல்லது துணை ஆட்சி யாளர்கள் நிலையில் உள்ள அதிகாரிகளால் நிருவகிக்கப்பட்டு வரு கிறது. கழகத்தின் மொத்த பணியாளர் எண்ணிக்கை 10,000- க்கும் மேலாகும்.

32.3. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் அரசின் நேரடி முகவராக இருந்து மாநிலத்திற்குள் நெல் கொள்முதல் மற்றும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி, நெல், கோதுமை, சர்க்கரை மற்றும் வெளிச் சந்தையில் அரிசி கொள்முதல் ஆகிய பணியினை அரசின் ஆணைக்கேற்ப செய்து வருகிறது. இந்திய உணவுக் கழகம் மூலம் வழங்கப்படும் அரிசிக்கு ஈடாக 90,000 மெட்ரிக் டன் நெல்லை ஒதுக்கீடு செய்யும்படி இம்மாநில அரசு மத்திய அரசை கேட்டுக் கொண்டது. அதன்படி கழகம் 54,000 மெட்ரிக் டன் நெல்லைத் தேர்வு செய்தது. அதில் 50,327 மெட்ரிக் டன் நெல்லை இந்திய உணவுக்கழகத்தால் கழக கிடங்குகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இதில் 31—8—1991 வரை 48,730 மெட்ரிக் டன் நெல்லை கழ கம் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. மீதமுள்ள 3,673 மெட்ரிக் டன் நெல் வர வேண்டியுள்ளது.

33. நலன் பயக்கும் திட்டங்கள்.

33.1. மாபெரும் சமூக நலத் திட்டமான புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவுத் திட்டத்துக்கு தேவையான அரிசி, பருப்பு மற்றும் சமையல் எண்ணெய் போன்றவற்றை சத்துணவு மையங்களுக்கு நேரிடையாக வழங்கும் பொறுப்பான பணியினை செய்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் மேற்படி மதிய உணவு மையங்களுக்கு சுமார் 20,000 மெ. டன் அரிசி யும், 3,000 மெ. டன் பருப்பு வகைகளும், 250 மெ.டன். சமையல் எண்ணெய்யும் வழங்கி வருகிறது.

33.2. தமிழ்நாடு உப்புக்கழகத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் இரும்புச் சத்து கொண்ட உப்பினை கழகம் பெற்று மதிய உணவு மையங்களுக்கு 1—1—1991 முதல் வழங்கி வருகிறது.

33.3 பணியாளர் நலத் திட்டத்தின் கீழ் காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை, சிறைத் துறை பணியாளர்களுக்கும் அரசு கட்டளைப்படி இன்றியமையாப் பொருட்களை மானிய விலை யில் கழகம் வழங்கி வருகிறது.

[1991 செப்டம்பர் 14]

33.4. மேலும் கழகம் இன்றியமையாப் பொருட்களை இலங்கை அகதிகளுக்கும் வழங்கி வருகிறது. மானிய விலையில் ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 0.57 வீதமும், மற்ற பொருட்கள் பொது விநியோக முறையில் வழங்கும் விலைக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

34. வணிக செயல்பாடுகள்

34.1. சென்னை மாநகரம் மற்றும் மாவட்டங்களில் சுமார் 70 அமுதம் பல்பொருள் அங்காடிகள் கழகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வங்காடிகளின் சராசரி மாத விற்பனை சுமார் ரூ. 90 இலட்சமாகும். இதுவரையில்லாத அளவிற்கு 1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் விற்பனை ரூ. 105 இலட்சத்தை எட்டியுள்ளது.

34.2. தமிழ்நாட்டில் கழகம் 97 கடைகள் மூலம் இந்தியாவில் தயாராகும் அயல் நாட்டு மது பாணங்களை விற்பனை செய்து வருகிறது. இக்கடைகளில் மாத விற்பனை ரூ. 100 இலட்சத்தை தாண்டியுள்ளது.

34.3. விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், மற்றும் ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளிலும் கொள்முதல் பணிக்கென 942 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களைக் கழகம் இவ்வாண்டு திறந்துள்ளது. நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் வருடா வருடம் செயல்பட்டு வருவதால் பாதுகாக்கப்பட்ட சேமிப்பு வசதிகள், உலர்த்தும் களம், அணுகு சாலை வசதி போன்ற எல்லா வசதிகளுடனும் கூடிய நிரந்தர கட்டிடங்களை நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு கட்ட கழகம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டது. அதன்படி அரசால் அனுமதிக்கப்பட்ட 75 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களில் இதுவரையிலும் 72 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 3 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களை கட்டும் பணி தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. 1991—92 நிதி ஆண்டில் மேலும் 25 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

34.4. கழகம் 5.40 இலட்சம் மெ. டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட 113 சேமிப்புக் கிடங்குகளைத் தமிழகத்திலுள்ள 99 வட்டங்களில் கட்டியுள்ளது. தற்போது ரூ. 125 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் 17,000 மெ. டன். கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்குகள் 9 இடங்களில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கிடங்குகளில் 8,000 மெ. டன் கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகள் 1992 மார்ச் திங்களுக்குள் கட்டி முடிக்கப்படும். மீதமுள்ள 9,000 மெ. டன். கொள்ளளவு கொண்ட கிடங்குகள் 1991 செப்டம்பர் திங்களுக்குள் கட்டி முடிக்கப்படும். வட்ட அளவிலுள்ள

1991 செப்டம்பர் 14]

வழங்கல் கிடங்குகள் கட்டுமானப் பணிக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். மேலும் 1991—92 ஆம் ஆண்டில் 5 கிடங்குகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

34.5 . ஆண்டொன்றுக்கு 4,21,000 மெ. டன். அரவைத் திறன் கொண்ட 19 நவீன அரிசி ஆலைகள் கழகத்துக்கு சொந்தமாக உள்ளன. நாள் ஒன்றுக்கு 100 மெ. டன் அரவைத் திறன் கொண்ட எருக்ககூர் பகுதிகள் நவீன அரிசி ஆலைகட்டும் பணி முடியும் தருவாயிலுள்ளது.

34.6. நாளொன்றுக்கு 12 மணி நேரம் இயக்கினால் 5 மெ. டன் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு திறன் கொண்ட அலகோடு கூடிய 20 மெ. டன். தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் பிழிந்தெடுக்கும் ஆலை ஒன்றும் கழகத்தால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலையில் உற்பத்தி செய்யும் சமையல் எண்ணெய் ஏற்கெனவே 'அமுதம் நெல் எண்ணெய்' என்ற பெயரில் சந்தையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

VII. தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம்.

35.1. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் 1957-ல் நிறுவப்பட்டு 1958-59 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாய விளை பொருட்கள், விதைகள், உரங்கள், விவசாய சாதனங்கள் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கு விஞ்ஞான ரீதியிலான சேமிப்பு வசதியுடன் கூடிய சேமிப்புக் கிடங்கு வசதியை இந்நிறுவனம் அளிக்கிறது.

35.2. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை ரூபாய் 800 இலட்சம். 31—3—1991 நிலவரப்படி இந்நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை ரூ. 730 இலட்சமாகும். இதில் ரூ. 380.50 இலட்சம் மாநில அரசாலும், மீதி ரூ. 349.50 இலட்சம் மைய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தாலும் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

35.3. இக்கழகம் தற்போது மாநிலம் முழுவதும் 64 மையங்களில் 5,99,652 மெ. டன். கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகளை அமைத்துள்ளது. இதில் 38,842 மெ. டன். கொள்ளளவு கொண்ட வாடகை கிடங்குகளும் அடங்கும்.

35.4. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின் திட்ட இலக்கான 2 இலட்சம் டன் கூடுதல் சேமிப்புக் கொள்ளளவுத் திறனை சுமார் ரூபாய் 1,063 இலட்சம் செலவில் எட்டியுள்ளது.

[1991 செப்டம்பர் 14]

35.5. எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்நிறுவனம் கூடுதலாக 50,000 மெ. டன் கொள்ளளவுக்கு சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்ட திட்டக் குழு இசைவு அளித்திருப்பினும் தற்போதைய சேமிப்புக் கிடங்குகளைப் பயன்படுத்தும் பயனீட்டளவு குறைந்துள்ள நிலையில் 1990-91-ல் புதிய சேமிப்பு கிடங்குகள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

35.6. இந்நிறுவனம் 1989-90 ஆண்டைத் தவிர ஏனைய ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து ஆதாயம் ஈட்டி வந்துள்ளது. 1990-91-ல் இதன் ஆதாயம் ரூபாய் 31 இலட்சங்களாகும். (தற்காலிகமாக).

35.7. கடுமையான போட்டியின் காரணமாக தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் தொழிலில் சென்ற சில ஆண்டுகளில் தொய்வு ஏற்பட்டு சேமிப்புக் கிடங்குகளின் சராசரி பயனீட்டளவு 50 விழுக்காடுகளாக இருந்து வந்தது. இருப்பினும், இந்நிறுவனம் தொடர்ந்து மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக தொழில் தற்போது முன்னேற்றம் அடைந்து தற்போது சேமிப்பு கிடங்குகளின் பயனீட்டளவு சராசரி 75 விழுக்காடு என்ற அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது.

35.8. பூச்சி ஒழிப்புப் பணித் திட்டம் மற்றும் விவசாயிகள் விரிவாக்கத் திட்டத்தின்கீழ் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட உணவு தானியங்களிலிருந்து பூச்சிகள் அகற்றப்படுகிறது. மேலும் ஒரு தொகையைக் கட்டணமாகப் பெற்றுக் கொண்டு விவசாயிகளின் இருப்பிடத்திற்கே சென்று பூச்சி ஒழிப்புத் திட்டத்தை செயலாக்கி வருகிறது. இதைத் தவிர கறையான் பூச்சிகளின் மூலம் ஏற்படும் இழப்பைத் தவிர்க்கும் வகையில் பொதுப் பணித்துறை கட்டிடங்கள், மருத்துவமனைகள், உணவகங்கள் ஆகியவைகளின் பெருமளவு தடுப்பு நடவடிக்கை திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

35.9. இந்நிறுவனம் விஞ்ஞான ரீதியில் சரக்குகளைப் பாதுகாக்கும் முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக பயிற்சி மையம் ஒன்றை நடத்திவருகிறது. இப்பயிற்சி மையத்தில் இந்நிறுவனத்தின் பணியாளர் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகப் பணியாளர்கள், அண்டை மாநிலங்களைச் சேர்ந்த சேமிப்புக் கிடங்குப் பணியாளர்கள், ஆகியோரும் பல்வகையான பயிற்சிகளைப் பெற்று பயனடைந்து வருகின்றனர்.

